

சிரித்திரன்

பிள்ளைக்கொரு பிஸ்கட்
பெட்டி...ஹி ஹி...
இந்த வீட்டு வாடகை
ஹி ஹி எப்ப தரமுடியும்

1970
JUNE

CHIRITHIRAN

A CARTOON MAGAZINE

சிரித்திரன்

ஆடி 1970

விலை: சதம் -/45.

குறைந்த செலவு

நிறைந்த சுவை.

ஒ ய ஸி ஸ்

1 பக்கட் தூளில் 2 1/2 போத்தல் குளிர்பானம்.

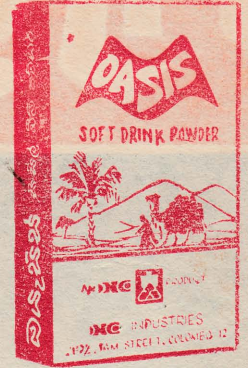
ஓரஞ்சீ, நெக்டார், அன்னாசி சுவைகளில்

எங்கும் எப்போதும் கிடைக்கும்.

வியாபார விபரங்கட்கு:—

டிரேட்ஸ் அண்ட் எண்டர் பிரைசஸ்

140, சாந்த செபஸ்தியான் வீதி, கொழும்பு-12.

விருந்து நாட்களில்
விசேஷ வைபவங்களில்.

ரெடிமேட் பாயசப் பவுடர்

ஒரு தேங்காய், 3 போத்தல் தண்ணீருடன்
சுவைமிக்க பாயசம்.

கிழக்கு மாகாண விநியோகஸ்தர்:

கலிங்கா ஏஜன்ஸீஸ்,

21, மெயின் வீதி, மட்டக்களப்பு.

ருசிமிக்க சாம்பார், ரசம், கறிகள் தயாரிக்க

999 சாம்பார் தூள்.

உங்கள் குடும்பத்தினரை திருப்திப்படுத்த

ரெடிமேட் சாம்பார் தூள்.

இவை INCO இன்கோ தயாரிப்புகள்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

இன்கோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்

கொழும்பு - 12.

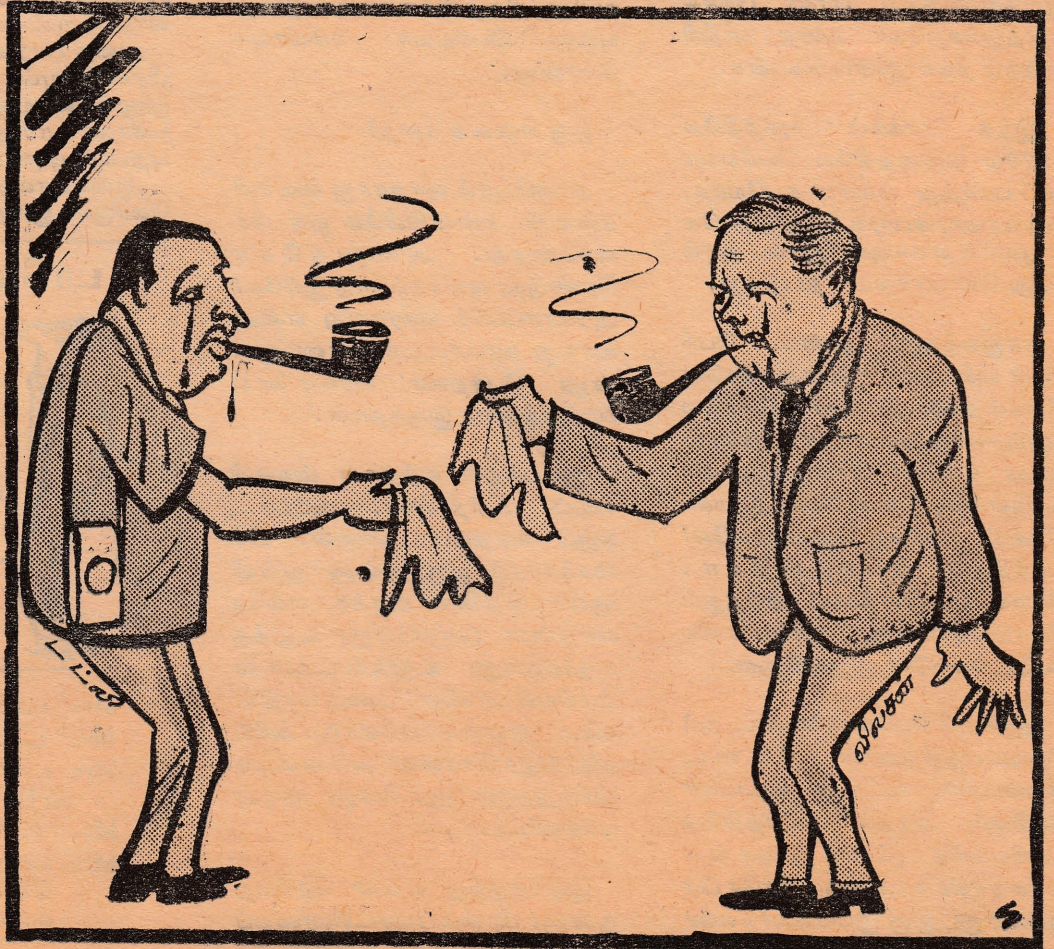
சிரித்திரன்

நி
ஸ
ச
ச
ந
ந
ப

ஆடி 1970

நகை: 6

சுவை: 9

கதாகால கேபம்

“ஸ்வாமி சிப்ளாஜி”

சர்வஸ்திர அரசியல் நாம சங்கீர்த்தனம்
ஜே...ஜே...பொதுத் தேர்தல்
ஆதெள கீர்த்தனாரம்ப காலத்திலே லங்கா புரிமிலே
எலக்ஷன் கோலாகல வைபவத்திலே!
திமிக்கிட திமிக்கிட வாத்திய மிருதங்க
பிரம்மானந்த ஹரே...கஜானா...

மெய்யன்பர்களே!

இன்னிக்கு நம்ம நாட்டிலே போன மாசம் நடந்த பொதுத் தேர்தல் பற்றி எனக்கு தெரிஞ்சதை பெரியவா பாணியிலே சொல்லப்போறேன். ஹம்சபக்ஷியானது எப்படி ஜலத்திலேருந்து பாலை பிரிச்சு எடுத்துக்கறதோ அதை மாதிரி குற்றம் நீக்கி குணம் கொள்க.

இந்த ராக்கட் யுகத்திலே 1970ம் வருஷத்திலே பெரியவா எப்பார்த்து வைச்ச சுபயோக, சுப கரண, சுபமுகூர்த்தத்திலே ஜெனரல் எலக்ஷன் ஜாம்...ஜாம்...ன்னு கோலாகலமா நடந்தது.

ராஜ்யத்தை ஆண்ட பெரியவா எல்லாம் “பொதுமக்களே நீங்கள்தான் தீர்ப்புச் சொல்லணும்—பொதுமக்களே நீங்கள் தான் தீர்ப்புச் சொல்லணும்!” மக்களாகிய உங்க வோட்டு மகாதேவன் வாக்கு...ஆகையாலே! பார்த்துப் போடுங்கோ, வோட்டை (வாக்கை) பார்த்துப் போடுங்கோன்னு ராப்பகலா கூட்டங்களே முழங்கினாள்...

அரசியல் பேச்சுக்களை விட அரிசியைப்பத்தித்தான் மேடை மேடையா, கூட்டங் கூட்டமா பேசினா! அந்தக் காலத்திலே பெரியவங்க சொல்லுவாங்க என் சாண் உடம்புக்கு சிரசே பிரதானம்னு ஆனா இப்பவோ என்

சாண் உடம்புக்கு வயிறே பிரதானம்னு ஆயிடுத்து.

அவா சொல்திலே நியாயம் இருக்குத்தானே!

இப்ப பாருங்கோ. வயிறு வாடினா மொகம் வாடிடும்... வயிறு நிறைஞ்சா மனசு நிறையும்னு பெரியவா சும்மாவா சொன்னா!

ஒரு சின்னக் கதை!

காஞ்சிபுரம் வரதராஜ ஸ்வாமி சன்னதி...சன்னதியிலே ஒரு பிச்சைக்காரன். அவனுக்கோ ரெண்டுநாளா சாப்பாடு இல்லை! அகோரப்பசி! யாராவது என்னவாவது தரமாட்டானா...ன்னு போறவா வரவாளைப் பார்த்துண்டு இருந்தான்.

ஒரு பக்தன் வந்தான் ஸ்வாமியைப் பார்த்தான். அப்பா...கஞ்சி வரதப்பா...ன்னான். பிச்சைக்காரன் ஒரு துள்ளு துள்ளி னான் பக்தனைப் பிடிக்க...எங்கே வரதப்பா (கஞ்சி)ன்னு உலுக்கு உலுக்குன்னு உலுக்கிட்டான் மெய்யன்பர்களே! அதை மாதிரி. நம்ம ஜனங்களெல்லாம்...அரிசி தரேன்னு சொன்ன அன்னலட்சுமிக்குத்தான் ஆட்சின்னு முடிவு பண்ணிட்டா...

இதிலேருந்து என்ன தெரியறதுன்னா! பிரஞ்சுப்புரட்சி, ரஷ்யப்

புரட்சி இந்த எல்லா புரட்சிகளும் காலியான வயத்திலேதான் ஆரம்பமாயிருக்கு; உண்பது நாழி...உடுப்பது நாலுமுழம், இந்த இரண்டும் ஒவ்வொரு மனுஷனோட அடிப்படைத் தேவை, இதை நினைச்சு செயலாற்றத் தவறும் எந்த ஆட்சியும் நிரந்தரமாயிருக்க முடியாதுன்னு தெரியறது. இதையெல்லாம் நல்லாயோசிச்சு ஆள்வா நடந்துகணும்! இதைச் சொல்றப்போ... ஒரு சின்னக் கதை ஞாபகம்வரது. ராமாயணத்திலே கபந்தன் கபந்தன்னு ஒரு அசுரன் அவனுக்கு வயிறுதான் முகம்...மலை போல பெரிய வயிறோட பாதையிலே கிடந்துண்டு வாரதையெல்லாம் முழுங்கிண்டு இருந்தான். அதை மாதிரி...இந்த அரிசிப் பிரச்சினையும் ஒருத்தர் ஒருத்தார முழுங்கிண்டிருக்கு. அதை ஹதம் பண்ண ராஜாங்கத்துக்கார புறப்பட்டிருக்கா...

ஆகையால் அன்பர்களே!—எல்லோரும் ஆனந்தப்படுவீரே!

டாமோடிரன்

Mrs. டா: டார்லிங்

Mr. டா: யேஸ் டார்லிங்.

Mrs. டா: றைஸ் எண்டா அரிசி தானே டார்லிங்.

Mr. டா: யேஸ் டார்லிங்.

Mrs. டா: இந்த அரிசி மரத்திலையா கொடியிலையா காய்க்கிறது டார்லிங்.

மும்மினிகள்

■ கன்சர்வேட்டிவுக்கு வாக்களித்த ஹெரால்ட் வில்சன்,

★

■ கம்யூனிஸ்ட் அனுதாபியான எட்வர்ட் ஹீத்.

★

■ சைப்பிரஸில் நடமாடும் அடால்ப் ஹிட்லர்.

இது ஏப்ரல் மாதமல்ல; 'ஏப்ரல்...பூல்' செய்தியுமல்ல. கற்பனையுமல்ல; கட்டுக்கதையுமல்ல; யாவும் உண்மை.

ஆனால் உங்கள் மனக்கண்ணில் தோன்றிய பெரிய புள்ளிகளல்ல இவர்கள்.

ஆமாம். முன்னவர், மாஜி பிரதமர் ஹெரால்ட் வில்சனல்ல. பின்னவர், இந்நாள் பிரதமர் எட்வர்ட் ஹீத்தல்ல. மூன்றாமவர் ஜெர்மன் சர்வாதிகாரி அடால்ப் ஹிட்லருமல்ல. (இவர்தான் இரண்டாம் உலகமகாயுத்த முடிவில் தற்கொலை செய்து கொண்டாரே) மூவரும் பிரபல பெயர்களைக் கொண்ட சாதாரண மக்கள் அவ்வளவு தான்.

வடலண்டனில் வாழும் ஹெரால்ட் வில்சன் என்பவர்கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியில் தீவிரப்பற்றுடையவர். பொதுத் தேர்தலின்போது கன்சர்வேட்டிவ் கட்சிக்கே தனது வாக்கைப் போடுபவர் இவர் ஜமெயிக்காவிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்.

பிளக் பூலில் வசிக்கும் எட்வர்ட் ஹீத் முடியாட்சி பிரித்தானியாவில் குடியாட்சி தலைமையேற்க வேண்டும் என்று கனவுகாணும் ஆசாமி. இவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீது அபாரப் பற்றுடையவர் என்பது ஊர்ஜிதமான விஷயமாகும்.

சைப்பிரஸ் வீதியில் அடால்ப் ஹிட்லரைச் சந்திக்கலாம். இவர்தெருத் தெருவாகத் திரிந்து வியாபாரம் செய்து ஜீவிப்பவர்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

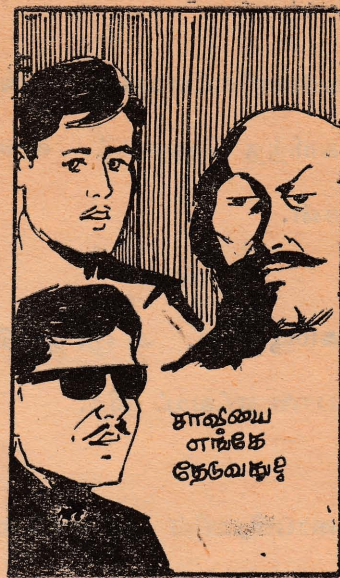
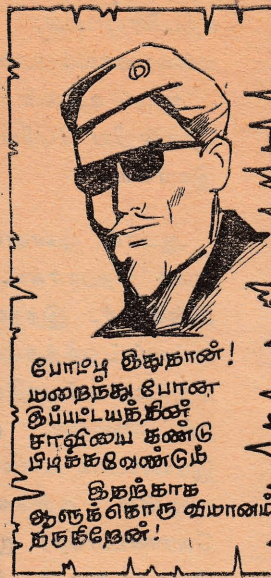
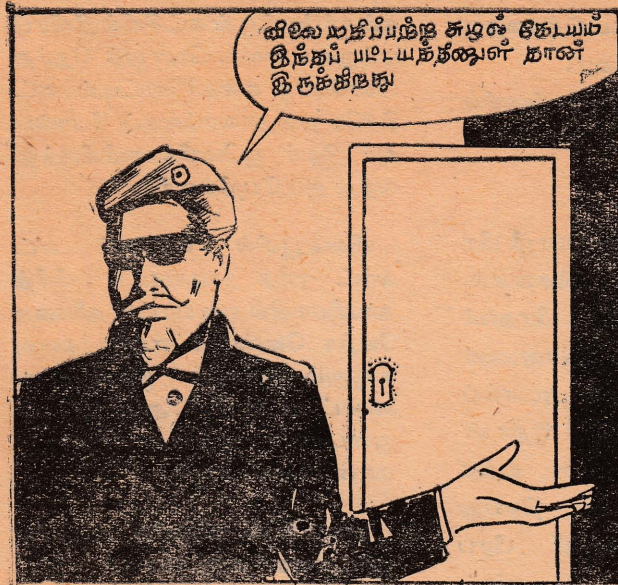
ஜெகஜோதி அன் கொம்பனி
குருந்தேனியா, கண்டி.

வேல் முருகா ஊதுபத்திகள்

சிவன்: பக்தா! ஏனைய பக்தர்கள் எல்லோரும் மோட்சத்தை விரும்ப, நீ மட்டும் ஈழத்தில் பிறவி எடுக்க விரும்பும் காரணம் யாதோ?

பக்தன்: எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளே! உமக்கு மனமகிழ்ச்சி அளிக்கும் "வேல் முருகா" ஊதுபத்திகள் இங்கு கிடைப்பதில்லை. "வேல் முருகா" ஊதுபத்திகள் ஈழத்தில் மட்டுமே கிடைக்கின்றமையால் நான் ஈழத்தில் பிறக்க வரம் அருளும் ஐயனே!

சுழல் கேடயம்

இரண்டாவது போட்டியின் விபரங்களையும் அறிவித்தார் மன்னர் பூபாலர்.

சுழல் கேடயத்தைப் பற்றியதுதான் இரண்டாவது போட்டியாக இருந்தாலும் சுழல் கேடயத்தை மன்னர் பூபாலரைத் தவிர வேறு யாருமே பார்த்த தில்லை.

அத்தனை மர்மமானது!

இந்தப் பட்டயத்தினுள்ளதான் சுழல் கேடயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் செய்யவேண்டிய தெல்லாம் இதுதான். இந்தப் பட்டயத்தின் சாவி

காணாமற் போய்விட்டது. அதைத் தேடிக்கொண்டு வரவேண்டும்'' என்று அறிவித்தார் மன்னர் பூபாலர்.

போட்டியில் கலந்துகொள்ள வந்த மூவரும் திகைத்தனர். சாவியை எங்கே தேடுவது.

''அதற்காக ஆளுக்கொரு விமானத்தையும் தருகிறேன்'' என்று தொடர்ந்து சொன்னார் பூபாலர்.

விமானத்தில் போய்த் தேடக்கூடிய அளவு தூரத்தில் இருக்கிறதா அந்தச் சாவி.

8,000 பவுண் மொத்தம்

இச்-முத்தம்

இஸ்ரேல்—

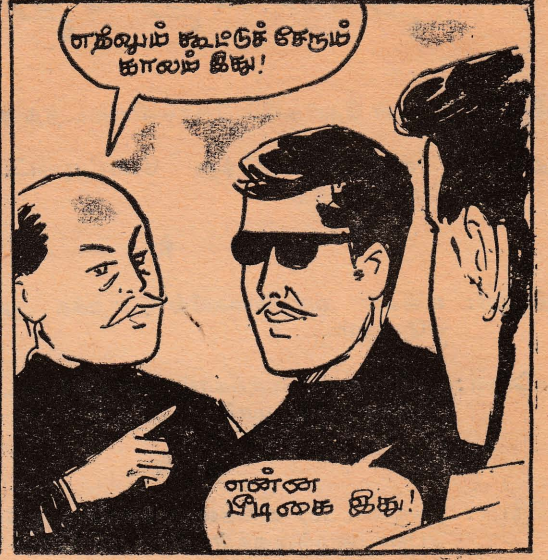
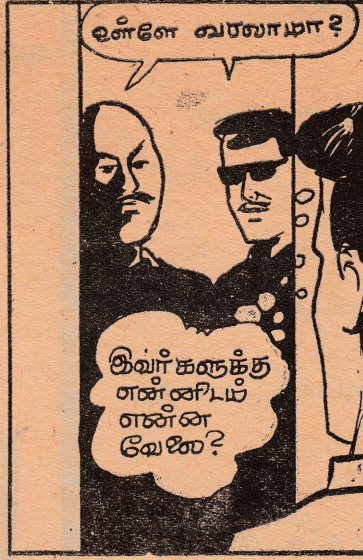
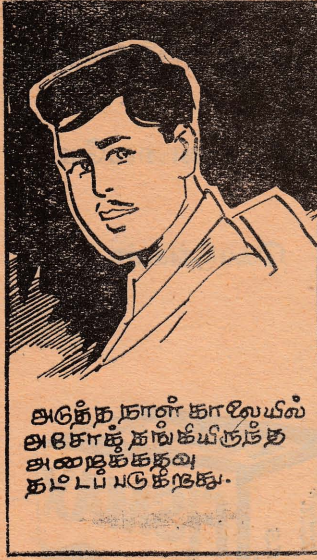
பிச்சைக்காரன் குடியிருந்த வீட்டுக்குள் புகுந்து, அவன் சேர்த்துவைத்திருந்த பணத்தை வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு திருட்டுக் கோஷ்டியொன்று கம்பி நீட்டிவிட்டது. கொள்ளை போன பணத்தின் தொகை 8,000 பவுண்.

நியூயார்க்—

விவாக ரத்து கோரி நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்திருந்தான் ஒருவன். இவனுடைய குற்றச்சாட்டு நியாய பூர்வமானதாக இருக்கக் கண்டு நீதிமன்றமும் விவாக ரத்துக்கு அனுமதி அளித்தது தீர்ப்பும் கொடுத்தது.

அவனுடைய குற்றச் சாட்டு இதுதான்:

என் மனைவி இரவு படுக்கைக்குப் போகு முன், தன்னுடைய தாயாரின் படத்தை முத்தமிடுவதைப் பழக்கமாகவும் வழக்கமாகவும் கொண்டிருக்கிறாள்.

போட்டியில் கலந்துகொண்ட அசோக், திலீபன், கறுப்புக் கண்ணாடி ஆகிய மூவருக்கும் அன்றிரவு அங்கு தங்க அனுமதி கிடைத்தது.

அதிகாலையில்—

அசோக் தங்கியிருந்த அறையின் கதவு தட்டப் பட்டது. அசோக் வெளியே சென்று பார்த்தபோது—

அங்கே திலீபனும் கறுப்புக் கண்ணாடியும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

“அசோக்! எதிலுமே கூட்டுச் சேருவது நல்லது” என்று பீடிகையுடன் ஆரம்பித்தான் திலீபன் தொடர்ந்து.

“நாம் மூவரும் தனித்தனியே சென்று அந்தச் சாவியைத் தேடுவதிலும் பார்க்க ஒன்று சேர்ந்து முயற்சி செய்து பார்க்கலாமே என்றான் அவன்.

அசோக்கின் முகத்தில் அனல் தெறித்தது.

[தொடரும்]

புதைபொருள் மர்மம்

மணிலா—

உதவாக்கரையாக, ஊதாரியாக வளரும் தன் மகனைப் பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் கொன்லிவிக்கி என்னும் விவசாயிக்கு அடக்கவே முடியாத ஆத்திரம் தான் வந்தது. இவனுக்கு ஒரு செப்புக் காசு கூட கொடுக்கக் கூடாது என்ற ஒரே முடிவில் தன்னிடமிருந்த 10,000 பவுணையும் வயலில் ஒரு பக்கம் புதைத்து விட்டார்.

மகன் மனம் தானாகத்தான் மாறியதோ, அல்லது திட்டமிட்டுத்தான் நல்லவனாக பாசாங்கு பண்ணினானோ என்னவோ. நல்ல பிள்ளையாக வளரத் தொடங்கினான். தகப்பனுக்கோ சந்தோஷம் தாளமுடியவில்லை. உடனே பணத்தைப் புதைத்த இடத்திலிருந்து எடுக்கலாமென்று போனார். பாவம் புதைத்தது எங்கே எங்கே என்ற இடமும் மறந்துவிட்டது, தடயமும் தெரியவில்லை.

பேச்சொன்று

மூச்சொன்று

மாத்திரைகளை உட்கொள்ளுவதன் மூலம் விளையும் அபாயத்தைப் பற்றி அக்கு வேறு ஆணிகேழுக்கப் பிய்த்தெறிந்து விரிவுரையாற்றினான் அவுஸ்திரேலியப் பெண் ஒருத்தி. மூச்சு விடாமல் முழங்கித் தள்ளிய இவளுக்கு தொண்டை கட்டவுமில்லை; சொல் தடைபடவுமில்லை; சோர்வு கொள்ளவுமில்லை.

இவ்வளவு நேரம் வெளுத்து வாங்கியும் கூட கொஞ்சமாவது களைப்புடன் காணப்படவில்லையே இதன் ரகசியமென்னவோ என்று கேட்டபோது ‘இரண்டு பெப் மாத்திரைகளைப் போட்டுக் கொண்டேன்’ என்றான் அவள்.

— நகைத்தேன் —

நிருபர்: நீங்கள் தேர்தலில் தோல்வியடைந்த காரணமென்ன?

தலைவர்: என்னை எதிர்த்து போட்டியிட்டவர் வெற்றியடைந்ததால்!

★

நிருபர்: உங்கள் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவம் ஏதேனும்.....?

தலைவர்: ஒரேயொரு வாக்கால் வெற்றியடைந்தேனே. அதை மறக்க முடியுமா?

★

நிருபர்: (ஒருவரிடம்) உங்கள் மனைவிக்கு ஒரே சூலில் ஐந்து பெண் குழந்தைகள் பிறந்ததாமே. உங்கள் பெயர் என்ன?

மற்றவர்: என் பெயர் ஆண்டி.

★

டாக்டர்: (நோயாளியிடம்) நான் சொன்னபடி சுருட்டு புகைப் பதை நிறுத்தி விட்டீரா?

நோயாளி: ஆமாங்க சாமி! அதை நிறுத்திட்டு பீடி குடிக்கிறேனுங்க!

★

டிக்கெட் பரிசோதகர்: டிக்கட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்வது சட்டப்படி குற்றம் என்பது தெரியாதா?

பிரயாணி: நான் எத்தனையோ முறை பிரயாணம் செஞ்சுட்டேன். நீங்க சொன்ன பிறகுதான் டிக்கட் வாங்கணும்னு தெரியுது.

★

கடன் கொடுத்த ஒருவர் கடன் வாங்கியவனிடம் பல முறை கேட்டும் பணம் கிடைக்கவில்லை. கடன் வாங்கியவன் ஒரு கஞ்சன். கடன் கொடுத்தவர் வழமைபோல் கேட்டார். கிடைக்கவில்லை. பொறுமை இழந்து கோபம் அடைந்தார். இன்று நீ பணம் கொடுக்கவில்லையென்றால் உன் பல்லைக் கழற்றி விடுவேன் என்றார்.

அதற்குக் கஞ்சன், அதை இப்போதே செய்யுங்க. நானும் டாக்டரிடம் போகலாம் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆடும் எனது பற்கள்விழுந்தால் டாக்டருக்கு கொடுக்கும் பணமும் மிச்சம்தானே என்றான் தயவோடு!

ஆர். எம். பாலகிருஷ்ணன்,

மத்துகம்.

வளர்க்கும் மீன்களுக்கு

மீன் உணவையே

கொடுங்கள்.

பிஷ் மெக்ஸ்

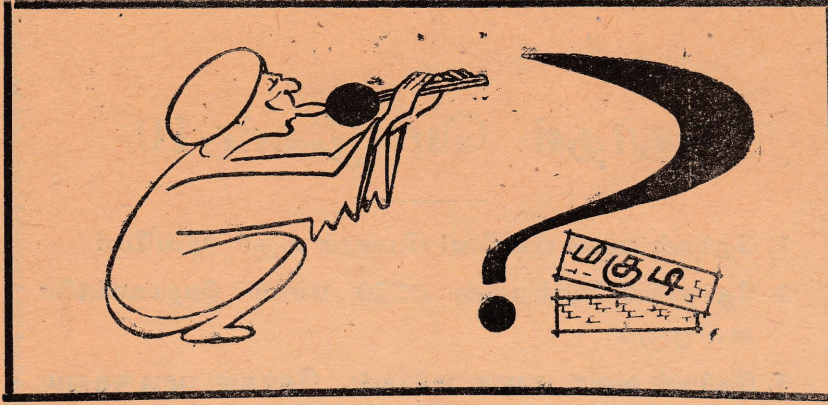
மீன் உணவு

இப்பொழுது இலங்கையில்

எல்லாக் கடைகளிலும்

விற்பனையாகிறது.

சி. முருகையா—பஜார் வீதி,
வவுனியா.

கே: மனிதனே சம்பாதிக்கும் பணத்துக்கு மனிதனே அடிமையாவதை எதற்கு ஒப்பிடலாம்?

ப: தான் சம்பாதிக்கும் சம்பந்திகளுக்கு அடிமையாவதற்கு ஒப்பிடலாம்.

கே. வீ. குமார், பாண்டிருப்பு,
வாவர் தெரு, கல்முனை.

கே: குடிசாரரின் வாக்கு எப்படிப்பட்டது?

ப: வாக்குப் பெட்டி இரண்டாகத் தெரியும்—இரண்டிற்கும் இடையில் போடுவான்.

ஆ. பாலசிங்கம், 6ம் வட்டாரம்,
குமுளமுனை முள்ளியவளை.

கே: சாதி என்னும் வியாதி உள்ள மனிதர்களைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

ப: அந்த வியாதிக்கு வாகடத்தில் மருந்தில்லை—சட்டத்தில் தரவுண்டு.

கு. சியபாலராஜா—முள்ளியவளை.

கே: தமிழினத்தின் உரிமைகளுக்காகப் பாடுபடும் அரசியல் கட்சி ஏதேனும் இலங்கையில் உண்டா?

ப: சலுகைகள் கிடைத்தால் போதுமென்றிருக்கிற தமிழினத்

திற்கு ஏனையா உரிமைக்குப் போராடும் கட்சிகள்.

சி. முருகையா, கணேசவாசா,
மாவிட்டபுரம் வடக்கு,
தெல்லிப்பளை.

கே: விஞ்ஞானியினுடைய உள்ளத்துக்கும் அபேட்சகருடைய உள்ளத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: விஞ்ஞானி தலையைப் பாவிக் கிரூர், அபேட்சகர் கைகளைப் பாவிக்கிரூர் கும்பிட.

பி. பாலசுவுந்தரி, கல்வியங்காடு—
நல்லூர்.

கே: கல்வி, செல்வம், வீரம் மூன்றும் உள்ள அபேட்சகர் வெற்றி பெறுவாரா?

ப: இம் மூன்றையும் பொது மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்திருந்தால் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவார்.

★ பரிசு பெறும் கேள்வி

சா. ஈசையா, டாம் வீதி,
கொழும்பு

கே: சிலை செய்து, இதுதான் கடவுளென்று கூறிப் பூசை செய்வதாலும், வணங்குவதாலும் நன்மை உண்டா?

ப: நோயாளி டாக்டரின் படத்தைப் பூசை பண்ணினால் நோய் மாறாது. அவர் எழுதும் மருந்தை உட்கொள்ளவேண்டும். பக்த

னும் சிலைக்குப் பூசை செய்தால் போதாது, மத போதனைப்படி ஒழுகவேண்டும்.

எஸ். மயில்வாகனம், போவத்த
தோட்டம்.

கே: லாங்ஸ் அணிவதற்கு ஆங்கிலம் அவசியம் தேவையா?

ப: ஆங்கிலம் அவசியமல்ல. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர் பேர்ல் நடிப்பது அவசியம்.

எம். எம். பாருக், நசிராமன்சில்,
பாலமுனை.

கே: உங்களைப் பார்த்து ஒரு பெண் சிரித்தால் என்ன நினைப்பீர்கள்?

ப: எந்த சகாய நிதிக்கு இந்த சாகசம் என்று நினைப்பேன்.

அ. அரசரத்தினம், சேனையூர்.

கே: வாள் வீச்சுக்கும் வாய் வீச்சிற்கும் தாள் பணியாதவர யார்?

ப: தமிழ் சினிமா கிரஞ்சீவிக் கதாநாயகன்.

செல்வி சி. சகிலாதேவி, பன்சல
வீதி, -கோட்டைமுனை,
மட்டக்களப்பு.

கே: காந்தியின் கொள்கையுடன் ஒரு இயக்கம் தொடங்கினால் ஆதரவு கிடைக்குமா?

ப: கதர் காலம் கப்பலேறிவிட்டது. இது நயிலோன் காலம்.

ஆர். பி. இராஜரட்னம், தேவா
கந்தை எஸ்டேட், டெகியோயிற்ற.

கே: தன் மனச்சாட்சியின்படி இக்காலத்தில் வாழ்பவர் யார்?

ப: தோற்ற அபேட்சகருக்கு வாக்களித்துவிட்டு வென்ற அபேட்சகருக்கு வால் பிடியாமலிருப்பவர்.

எம். பாலகிருஷ்ணன், 74, அருத்
கம வீதி, மத்துகம.

கே: தாயின் அன்பிற்கும் மனை
வியின் அன்பிற்கும் உள்ள வேறு
பாடு என்ன?

ப: தாயின் அன்பு தனையனின்
ஆரோக்கியத்தை எதிர் பார்க்க
கும், மனைவியின் அன்பு மாதச்
சம்பளத்தை எதிர் பார்க்கும்.

வி. ஸ்ரீராஜ மோகன், 87, பிக்க
ரீன்ஸ் ரோட், கொட்டாஞ்சேனை.

கே: குற்றவாளிகூட பணத்
தால் நிரபராதியாக்கப்படுகி
றானே ஏன்?

ப: தம்பியிடம் கூட பணமிருந்
தால் தம்பி அண்ணனாகிறான்;
அண்ணன் தம்பி ஆகிறான். தலை
எழுத்தையே அழிக்க வல்ல
“இறேசர்” தம்பி பணம்.

எம். எம். இஸ்மாயில், 133, துனு
வில ரோட், அக்குரணை.

கே: நல்லவர்கள் வாழ இந்த
உலகில் இடமே இல்லையா?

ப: இடமுண்டு கவியில், காவி
யத்தில்.

தேர்தல் மொழிகள்-10

1. தேர்தல் வரும் பின்னே! பிரசாரம் வரும் முன்னே!
2. தேர்தலில் தோற்றவன் கட்டுப் பணம் இழக்கவில்லை
என்றாலும்.
3. தேர்தல் வரை மாமா மச்சான், தேர்தல் முடிந்ததும்
நீ யார்? நான் யார்?
4. தேர்தல் முடிந்தும் கதை முடியவில்லை.
5. வேட்பாளர் கூட, வசையும் கூடும்.
6. வலது சாரிகளுக்கு ஒரு காலம், இடது சாரிகளுக்கு ஒரு
காலம்.
7. மந்திரியும் (ஒரு காலம்) தேர்தலில் தோற்பார்.
8. துள்ளுகிற வேட்பாளர் சோர்ந்து விழுவார்.
9. தேர்தல் வரும் வரை நோயாளர்கள் இருப்பார்களா?
10. சனமுள்ளபோதே பிரசாரஞ் செய்.

—இரா. தர்மலிங்கம்—

மகுடி,

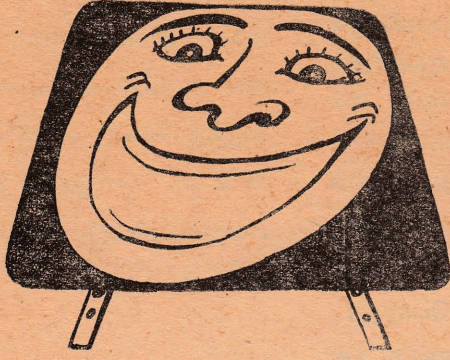
மே/பா. “சிரித்திரன்”
101/4, சென். பெனடிக்ஸ் வீதி
கொட்டாஞ்சேனை.

இதை வெட்டி ஒட்டப்பட்டு
வரும் கேள்விகளே ஏற்றுக்கொள்
ளப்படும். சிறந்த கேள்விக்கு
செல்வி. எஸ். மாலா அவர்கள்
ரூபா 5/- பரிசு வழங்குவார்கள்.

எதிர்பாருங்கள்

அரும்பு

சிறுவர் பகுதி

ப ள் ளி ய் ப கி டி

சுவாலே சமாளி!

சென்ற வருடம் நான் க. பொ. த. சாதாரண வகுப்பிற் [கல்வி கற்று வந்த போது சற்றுச் சோம்பேறித்தனம் கொண்ட ஆசிரியரொருவர் எங்களுக்குப் பிரயோக கணிதம் கற்பித்து வந்தார். அவர் படிப்பிக்கும்போது தனக்குத் தெரியாத கணக்கேதும் வந்து விட்டாற் கணக்குத்தான் பிழையாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறிச் சமாளித்து விடுவார்.

ஒரு நாள் அவர் பிரயோக கணிதம் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் விளக்கிக்கொண்டிருந்த பகுதியில் ஒரு கஷ்டமான கணக்கு வரவே இந்தக் கணக்குப் பிழைபோடே கிடக்கு, நான் பிறகு பார்த்துச் சொல்லுறன் என்று கூறிவிட்டு வழமைபோல மெதுவாக நாகாலியிற் சென்று அமர்ந்தார்.

இடையில் ஒரு சில மாணவர்

கள் குறுக்கிட்டு மத்திய கிழக்குச் சண்டையைப் பற்றிக் கூறுங்கோ என்று ஆசிரியரிடம் கேட்டனர்.

உடனே ஆசிரியர் மிக உற்சாகத்துடன் எழுந்து வந்த ஒரு விமானத்தையும், வேறு சிலவற்றையும் கரும்பலகையில் ஒரு புள்ளியைக் காட்டி இந்த விமானத்தளத்திலிந்து ஒரு ஜெட் விமானம் செல்கிறது என வைத்துக் கொள்வோம்... என்று தொடர்ந்தார். அப்போது முன்வரிசையிலமர்ந்திருந்த குலசிங்கம் என்ற மாணவன் எங்கள் வகுப்பறையருகில் அதிபர் நிற்பதைப் பார்த்துவிட்டு அதைக் கண்சாயால் ஆசிரியர் உணரும் படி செய்தான். உடனே ஆசிரியர் பிள்ளைகளை கணக்கின்படி ஏயிலிருந்து விமானம் பியை அடைய எடுக்கும், நேரம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறித் தொடர்ந்தார்.

ஆசிரியர் மீது கண்ணோட்டம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த அதிபர் ஆசிரியர் கணக்கு விளங்கப் படுத்துகிறார் என்ற நினைப்பில் அவ்விடம் விட்டு நகர்ந்தார். அதிபர் சென்றதும் ஆசிரியர் உட்பட்ட நாம் எல்லோரும் விழுந்து

விழுந்து சிரித்தோம்.

ச. குகதாசன்,
திருநெல்வேலி,

ஃ

காப்பி கசந்ததெடி சகியே!

நான் க. பொ. த. வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தேன். எனது வகுப்பு மாணவிகள் யாவரும் கணக்கில் சூரப்புலிகள். கணக்கில் என்றால் கணக்கு செய்வதில் அல்ல, பிறரிடம் கணக்கு விடுவதில் தான் சூரர். கணக்கு செய்வதில் ஒரு சிலரை தவிர எல்லோருமே வடிகட்டிய மக்குகள். ஆனால் எங்கள் கணித ஆசிரியரோ மிகவும் தண்டிப்பானவர். கணக்கு பாடத்திற்கு வந்த முதல் நாளே, அவர் எமக்குக் கூறிய அறிவுரைகள் இரண்டு (1) எக் காரணத்தைக்கொண்டும் பிறரைக் காப்பி அடிக்கக் கூடாது. (2) விளங்காவிடின் தன்னிடம் கேட்கவேண்டும்.

இவையெல்லாம் மாணவிகளுக்கு செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல்தான். மாணவிகளின் வேலை பள்ளி தொடங்கு முன்பும், இடைவேளையின் போதும் கணக்குகளை காப்பியடித்தல். ஒருநாள் ஆசிரியை சில கணக்குகளை வீட்டில் செய்யும் படி கொடுத்தார். வகுப்பிலேயே நான் மாத்திரம் பெரிய கெட்டித் தனத்துடன், புத்தகத்தின் பின்பக்க விடையைப் பார்த்து, கணக்கில் சில குளறுபடிகளையும் செய்து, விடையை கண்டுபிடித்துச் செய்துகொண்டு போனேன்.

எனது திறமையில் நம்பிக்கை வைத்த சக மாணவிகளும் கணக்கைக் காப்பியடித்து, திருந்துவதற்கு ஆசிரியையிடம் கொப்

பியை கொடுத்து விட்டனர். பூவின் இதழ்களாய். நாட்கள் உதிர்ந்து மூன்று, நான்கு நாட்களின் பின்பு ஆசிரியை திருத்திய கொப்பியுடன் பாடத்திற்கு வந்தார். நாங்கள் “வணக்கம் மிஸ்” என்று சொல்லி முடிக்கவும், ஆசிரியை எங்களை பார்த்து “மீனாவை காப்பியடித்த எல்லோரும் எழுந்து நில்லுங்கள்” என்று என்னையும் சேர்த்து வெளியேற்றினார். வெளியே போனவுடன் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் ஒரு (காலியான) வகுப்பில் போய் உட்கார்ந்தோம். (நான்தானே ஆசிரியை, ஆசிரியையின் கூற்றுப்படி. எனவே மாணவிகளுடன் சென்றமர்ந்தேன்) கணக்கு பாடம் முடியவும், நாங்கள் யாவரும் வகுப்பில் நுழைந்து மன்னிப்பு கேட்டோம்.

ஆசிரியை தரமுடியாதென்று கூறிவிட்டு என்னைப் பார்த்து, “நீ செய்த கணக்கு சரியா” என்று கேட்க, நானும் “ஆம்” என்று தலையாட்டினேன். உடனே கரும்பலகையில் செய்யும்படி கூற, யானும் “வலு கெட்டிக்காரத்தனமாக கொப்பியை பார்த்து செய்யும் பொழுது, ஆசிரியை பின்னால் வந்து எனது காதைப் பிடித்து திருக, வகுப்பில் “கொல்” வென்ற சிரிப்பொலி எழ பின்பு தான் விஷயம் விளங்கியது.

100 சதத்தை 100 ரூபாவாக நினைத்து, பெரிய மேசையைப் போல கணக்கை பிழையாக

செய்து 99 ரூபாவையே விழுங்கியது மல்லாமல், மாணவியருக்கும் காப்பியடிக்க கொடுத்திருந்தேன் என்பது. பின்பு 99 ரூபாவை விழுங்கும்படி கணக்கைப் பிழையாக செய்து, 30 நிமிடம் கணக்கு ஆசிரியராக தண்டனை பெற்றதை, எனது தோழிகள் கிண்டல் பண்ணும்பொழுது, வகுப்பில் “கொல்” என்ற சத்தம் எழும்.

ஃ

ஹரிச்சந்திரனுக்கு அரோஹரா!

அன்று வகுப்பில் ஒரு பாடத்திற்கு ஆசிரியார் வராமல் இருந்ததால், எல்லோரும் கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது ஒரு ஆசிரியர் வகுப்பறைப் பக்கம் வருவதைக் கண்டு எல்லோரும் அமைதியாக இருந்தனர்.

ஆசிரியர் வகுப்பறையில் வந்து, “இன்று இரண்டு மணிக் காட்சிக்கு ‘ஹரிச்சந்திரா’ படம் பார்க்க வருகிறவர்கள் தயவு செய்து எழுந்து நிற்கவும்” என்றார். ஒருவரும் எழுந்து நிற்கவில்லை. அப்பொழுது எழுந்து போகையில் ஒரு மாணவன், “சேர் சுபதினம் பார்க்க கூட்டிப் போகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

ஆசிரியர் ஒரு நிமிடம் நின்று, “சுபதினம் பார்க்க வருகிறவர்கள் எழும்புங்கள்

பார்க்கலாம்” என்றார் கேலியாக. மாணவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து விட்டனர். ஆசிரியருக்கு சிரிப்பு தாங்க முடியவில்லை. மெதுவாக வகுப்பறையைவிட்டு வெளியேறினார்.

எஸ். ஏசையா,

கொழும்பு-12.

‘சிரித்திரன்’

விற்பனையாளர் :

மா. சண்முகநாதன்,
ஜெயந்தி பேக்கரி,
மல்லாவி, துணுக்காய்.

என். சண்முகலிங்கம்,
மகாலட்சுமி ஸ்டோர்,
கண்டி வீதி,
மாங்குளம்.

நியூ சந்திர ஸீலாஸ்,
பத்திரிகை, சஞ்சிகை, குளிர்
பானங்கள் விற்பனையாளர்,
83, மெயின் வீதி,
நீர்கொழும்பு.

“எனக்குக் காதல்கை இருக்க உன் அழகு ஒரு லை தகுதியைக் கொடுக்கலாம்! எனக்கு கணவகை இருக்க உனக்கு என்ன தகுதி?”

“நன்றியுள்ள நாயாக நான் வாழ விரும்பவில்லை! மானமுள்ள மனிதகை வாழ நான் விரும்புகிறேன்.”

“அந்தஸ்து என்னும் அஸ்திரம் இருக்கும்வரை; அவள் எந்த முடிவை எடுத்தாலும், முடிவு அவளைப் பாதிக்க மாட்டாது.”

“நீ போனால் இன்னொன்று”

“செந்தாரகை”

காலி முகக் கடற்கரையில் ஒருவரையொருவர் நெருங்கி, கூர்ந்து பார்த்தாலன்றி இனம் கண்டு புரிந்து கொள்ள முடியாத இருள் நேரம்! இருண்ட வானத்தை மேலும் இருட்டித்தது—பஞ்சக் குவியல்கள் போல் அசைந்து திரியும் கறுத்த மேகக் கூட்டங்கள். “மினுக்! மினுக்!” என்று அழுது வடியும் மின் விளக்குகள்—தடித்த கரும் இருளை எப்படித்தான் கலைக்க முடியும்!

எத்தனை சோடிகள்!

இருள்.

உடலை சிலிரிக்க வைத்து, உள்ளத்திலே உறைப்பை ஏற்படுத்தும் ஊதல் காற்று.

தங்கள் தங்கள் மன உணர்ச்சிக்கு—உளைச்சலுக்கு ஏற்ப உடல் நெருக்கத்தை பலப்படுத்தி உலகத்தை மறந்து கொண்டிருந்தனர்—இருவரைத் தவிர அங்கிருந்த மற்றெல்லோரும். அவர்கள் இருவரும் கூட ஒரே பெஞ்சில்தான் இருந்தனர். இருந்தும், அவர்களுக்கிடையில் ஏதோ வொன்று, அவர்கள் உடலை எட்டத் தள்ளி வைத்திருந்தது.

“ஓ!” என்ற பேரிரைச்சலுடன் எழுந்து, ‘படார்! படார்!’ என்ற ஒலியுடன் அலைகள், கரையிலுள்ள சீமேத்தினால் கட்டப்பட்ட கட்டடத்தில் மோதித் தெறிக்கும் பொழுது, அவர்கள் இருவரும் தங்கள் தங்கள் நெஞ்சை அமுக்கிப் பிடித்தனர். மற்றவர்கள் தம்மை மறந்து, ஒருவரில் இன்னொருவர் சரணாகதி அடைந்திருந்தனர்.

அவன் நெஞ்சு வழக்கத்திற்கு மாறாக “டிக்! டிக்!” என்று அசுரகெதியில் அடித்துக்கொண்டிருந்தது. அவன் நெஞ்சு அசுர கெதியில் அடிக்காது இருந்தாலும், அவன் மார்பகங்கள் பொங்கி எழும் அலைகளைப் போல் விம்மித் தணிந்து கொண்டிருந்தன; கடல் பஞ்சைப் போல் மிருதுவாக இருந்தாலும், குடலைக் கலக்கும் விம்மும் மார்பகங்களின் ஏற்றமும் இறக்கமும், அவனையே ஏதேதோ செய்தது.

அந்தஸ்து மறைக்கப்பட்டு—மறக்கப்பட்டு—அன்பு என்ற போர்வைக்குள் ஆசைத்தீ. அவள் நெஞ்சுக் குழியில் வெந்து, தீய்ந்து கொண்டிருந்தது. நாடிவந்த தனிமை கிடைத்தும், இனிமையைக் காணும் நினைப்பே

யின்றி, அங்கு நிலவும் மௌனம்—

அவன் அவளின் அந்தரங்கக் காரியதரிசி. அவனிடமிருந்து அவள் எத்தனையோ அந்தரங்கங்களை மறைத்திருந்தாலும் அவன் மீதுள்ள ஆசையை அவளால் மறைக்க முடியவில்லை; அவள் ஆசை தண்ணீருக்குள் அமுக்கிய காற்றடித்த பந்தாகிவிட்டது.

அவனின் அழகிற்கு அவன் அழகு உறைபோடக் காணாது. அவன் அவளைத் திருட்டுத்தன்மாகப் பார்ப்பதை, அவன் விரும்பவில்லை; அந்தஸ்து என்னும் சொல்லுக்கு இலக்கணமாக அமைந்திருக்கும் அவன், அவன் பார்க்கும்பொழுது எப்படித்தான் பார்ப்பது! அவன் பெண்மை கலந்த அழகை எப்படி ரசிப்பது! அந்தஸ்து என்ற ஒன்றிற்கு கட்டுப்பட்டு, வாழ்க்கையை அமைத்து வாழப் பழகாது இருந்திருப்பின்—அதனை இழக்கத் துணியும் பட்சத்தில், அவன் என்றோ காதலுக்காக முடி துறந்த மன்னகை மாறியிருப்பான்; இன்றும் அவன் வெறும் முடி துறந்த மங்கைதான்.

அவன் உடல் கோளாறின் தன்மையினால் பெண்ணை மாறினால் பாஷனுக்காக நாய்க்குட்டி வளர்ப்பதை விட்டு விட்டு அவனை(ளை) வளர்த்து மகிழ்வாள்.

அவள் மனதில் ஏக்கமா?... தாபமா?

அவள் காதைத் தீண்டியிராத பெருமூச்சுக்கள் எத்தனை! அவள் காதைத் தீண்டிய பெருமூச்சுக்கள் ஒவ்வொன்றும் அவளை அவனுடன் நெருங்கிக்கொண்டே இருந்தது. தவறுதலாக ஒருவரை யொருவர் பார்ப்பதை மற்றவர் புரிந்தவுடன், அவர்கள் படும் அவஸ்தை...மறைப்பதற்கு எடுக்கப்படும் சாதூரியங்கள்... திருட்டுத்தனத்தை மூடி மறைக்க வீசும், பொன்முலாம் பூசப்பட்ட புன்னகைகள்...

அவள் மானிகையிலே அவனுக்கு சமத்துவம். அளிக்கப்பட்ட அந்தச் சமத்துவம், வேலைக்காரன் மனதில் அவளை இன்னும் ஒரு படி மேலே உயர்த்தி வைத்தது. வேலை நிறுத்தம் என்ற பேச்சுக்கே அங்கே இடமில்லை; "அதிகம் சம்பளம் தரப்படுகின்றது"—என்று ஒருவேளை வேலை நிறுத்தம் ஏர்ட்டலாம். இந்தனைக்கும் அங்கே தொழிலாளிகளாக இருப்பவர் அவனும் அந்த வேலைக்காரனுமே!

தற்செயலாக, அந்த மானிகைச் சம்பளம் ஏதும் விசாரணைக்கு என்று வெளியே வந்து விட்டால், அந்த வேலைக்காரன்—"அம்மா அடித்ததை அணைத்ததாகவும், அம்மா அணைத்ததை அடித்ததாகவும்," அம்மாவின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு சாட்சி சொல்லுவான்! அங்கே வேலைக்கா சம்பளம்!

உணர்ச்சி உகைகளால் உந்தப்பட்ட அவள், ஏதோ ஒரு முடி

விற்கு வந்ததுபோல, அவள் தன்காரை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தாள்; அவள் பின் தொடர்ந்தாள்.

அந்தஸ்து என்னும் அஸ்திரம் இருக்கும்வரை, அவள் எந்த முடிவை எடுத்தாலும், முடிவு அவளைப் பாதிக்க மாட்டாது; அவள் எடுக்கும் ஒவ்வொரு முடிவும் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் விடிவுதான்.

"...இந்த அருமையான இயற்கைச் சூழ்நிலையை அனுபவிக்கத் தெரியாது போகின்றீர்களே!..." என்று வாய்விட்டுச் சிரிப்பது போல, கடல் நங்கை

கைகொட்டிச் சிரித்தாள்.

கார் அவளின் மானிகைக்கு முன்னே நின்றது. அவளின் அடுத்த வீட்டு குழந்தை வீரிட்டு அழுதுகொண்டிருந்தது. அழுத குழந்தைக்கு, குழந்தையின் தாய் ஒரு பிளாஸ்டிக் சிங்கப் பொம்மையைக் கொடுக்க, குழந்தை அழுகையை மறந்து, அந்தப் பொம்மையுடன் சிரித்து விளையாடத் தொடங்கியது.

அவனும் சிரித்துக்கொண்டே அவளைப் பின்தொடர்ந்தான்.

சிரித்த நோத்தில் சிறிது சிந்தித்திருந்தால்—

(14-ம் பக்கம் பார்க்க.)

அரங்கேற்றம்!

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் செல்வி லீலா நாராயணனால் நடத்தப்பட்டு வரும் 'சதங்கை' நர்த்தலையத்தில் பயின்று அரங்கேறிய செல்விகள் நளினியும் ரமணியும். இவர்கள் அரஸ்கோ நிறுவனத்தின் உரிமையாளர் திரு. அரசரத்தினம் தம்பதிகளின் புதல்விகளாவர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மையில் செல்விகிருஷாந்தி, சேனாதிராசாவின் நடன அரங்கேற்றம் நடைபெற்ற போது திருமதி துரைராஜா தங்கப் பதக்கம் சூட்டுகிறார்.

“கம் இன்!...” — அவள் அறைக்குள் சென்றாள். அங்கே உலகத்து அதிசயப் பொருட்கள் எல்லாம் அழகாக அடுக்கப்பட்டு, அவள் அந்தஸ்தைப் பறைசாற்றிக்கொண்டிருந்தன. அந்த அறைக்குள் தானும் ஒரு அதிசயப் பொருள் என்று அவன் எண்ணவில்லை.

அந்த மாளிகைக்குள் அவன் எத்தனை நாட்கள் அவருடன் தனிமையில் இருந்திருக்கின்றான். ஆனால், இன்றோ!...அவன் அந்த ரங்க அறைக்குள்!

அவனுக்கே இயல்பான நடுக்கம் அவனைச் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்துக்கொண்டது. ஒதுங்கி, நடுங்கி நின்ற அவனை, “டேக் யுவர் சீம்!” என்று அவன் தோள் தொட்டு இருத்தினான்.

அவனை எத்தனை நாள், அவன் தொட்டு கதைத்திருக்கின்றான். இப்படியான ஒரு நிலைமை அவனுக்கு முன்பு ஏற்படவில்லையே! மனித பழக்க வழக்கங்களின் தன்மை, சூழ்நிலையைப் பொறுத்துத்தான் அமைகின்றது.

உடலில் ஏற்பட்ட பரபரப்பு, இதயத்தில் ஏற்பட்ட சிரிப்பின் தன்மைகளைத் தாள முடியாது, தன் கைகளைத் தானே பிசைந்து கொண்டிருந்தாள். புதிய சூழ்நிலை...புதிய அனுபவம்... புதிய உணர்ச்சி, புதுமையாகத் தான் இருந்தது. பரபரத்த உடலித்கும், சிலிர்த்த இதயத்திற்கும் ‘ஐஸ் காப்பி’யும் இதமாகத் தான் இருந்தது.

ஒருவரையொருவர் பார்க்கும் காலத்தின் பரிமாணம் வினாடிக்கு வினாடி நீண்டு, பார்வை நிலை குத்தி நின்றது. இதழ்களிலே புன்னகை...பேச்சு இல்லை. மூச்சுகள் முகிழ்த்துக்கொண்டிருந்தன.

மலரின் இழ்களினால் மூடப்பட்ட வண்டுபோல, அவன் உணர்ச்சி திவலைகளுக்குள் அவன் மறைக்கப்பட்டான். பெருமூச்சுகளின் வேகம் குறைந்து கொண்டே போயின...

தாபம் நிறைந்த மனத்துடன் அவனைப் பார்த்த அவன், அவளின் ஏறிட்ட பார்வைக்கு ஈடு கொடுக்க இயலாது. தலை குனிந்து, தட்டுத் தடுமாறி—

“...கல்யாணம் எப்ப...?” என்று கேட்டான்.

அவன் வாய்விட்டுச் சிரித்தான்; தொடர்ந்து சிரித்தான்.. அவன் எதிர்பார்த்ததோ, நாணம் கலந்த நறுமணம் கமழும் புன்னகை! கிடைத்ததோ—அவன் இதயத்தை கசக்கி பிழியும் சொல்லும் சிரிப்பு!

மிரண்டு, பேந்தப் பேந்த விழிக்கும், சிறு குழந்தையானான். அவன் வாயடைத்து நின்றான்.

“...கல்யாணமா?... எனக்கு

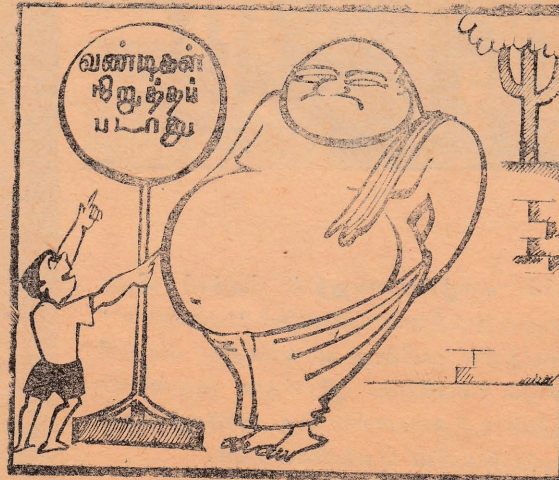
காதலகை இருக்க உன் அழகு ஒருவேளை உனக்கு ஒரு தகுதியைக் கொடுத்திருக்கலாம்! எனக்கு கணவகை இருக்க என்ன தகுதி, உனக்கிருக்கு?...” என்ற வாறு, தளர்ந்து கலைந்திருந்த தன் ஆடையைச் சரிப்படுத்தினான்.

“உண்மையாகத்தான் சொல்லுகிறீர்களா?...” — அந்தக் குரலில் தொனித்தது, ஏக்கமா?...தாபமா?

“உன் பேச்சே உனக்கு உன் தகுதியை புரியவைக்கவில்லையா?...”

“அப்ப நான் உங்க கணவகை இருக்க முடியாது?...”

“டெபினிர்லி நாட். எனக்கு கணவகை வரப் போகின்றவர்...” என்று சொல்லி, தன் தலைக்கு மேலே உயரத் தொங்கி ஊஞ்சலாடும் விலை மதிப்பற்ற திராட்சைக் குவியலை நிகர்த்த அழகொளி தரும் மின் விளக்குகளைப் பார்த்து, “லண்

டன் குவாலிபைட் ஸ் பெ ச
லிஸ்ட்!...பாவம்!...நீ ஒரு சாதா
ரண எஸ். எஸ். ஸி... மலைக்கும்
மடுவிற்குமுள்ள வித்தியாசம்கூட
இல்லை. நான் உன் நிலைக்கோ—நீ
என் கணவனாக இருக்கக்கூடிய
நிலைக்கோ வர முடியாது. உன்
நினைவை 'கனவு' என்று எண்ணி
மறந்துகொள்...!' என்றார்.

அவன் ஆண்மை பழிக்கப்பட்
டது.

“...ம்! அப்படி என்றால் சரி.
இனிமேல் இங்கே எனக்கு என்ன
வேலை! இப்பொழுதே என்
வேலையை ராஜீனாமாச் செய்கின்
றேன்” என்றான் அழமாட்டாத
குறையாக.

ஒரே மௌனம்...

“டோன்ட் பி சில்லி! நன்றாக
யோசி!...”—அவள் மௌனத்
தைக் கலைத்தாள். அவளை அவ்
வளவு தூரம் வெளியில் விட அவ
ளுக்கு விருப்பமில்லை.

அவள் மனம் மாறாதா? என்று
அவலப்பட்டவனுக்கு, அவளின்
இறுதி வரி, ஒரு வலுவைக்
கொடுத்தது. “முடியாது!” என்
றான் திடமாக; அவள் இளகுவாள்
என்ற எண்ணத்தில்.

மீண்டும் மௌனம்...

மரணத் தறுவாயில் இருக்கும்
நோயாளியைப் பரீட்சித்த டாக்
டர் என்ன சொல்லுவார் என்று
எதிர்பார்க்கும் நோயாளியின்—
தாயின் நிலைமை—அவனுக்கு.

மௌனம் கலைந்தது:

“...ம்! அப்படியா? ஆல்
ரைட்!” என்று ஒருவித அலட்சி
யத்துடன் சொல்லியவள், “...நீ
போனால் இன்னொண்ணு!...”
என்றார்.

அவள் அடுத்த அறைக்குள்

சென்று மறைந்துவிட்டாள்; குளி
யல் அறைக்குள் தண்ணீர் சப்
ப்தம். அவள் குளிக்கின்றாள்
போலும்.

மனமுடைந்து, வெளியே
வரும் அவனைப் பார்த்து,
“ஏதோ தொழிலாளியாகிய
உனக்கு சமத்துவம் தந்தால்,
சமத்துவம் கொண்டாடப் பார்க்
கின்றாய்! இனிமேமன்தான்!”
என்றான் கண்களைச் சிமிட்டிக்
கொண்டே—அந்த வேலைக்
காரன்.

“நன்றியுள்ள நாயாக நான்
வாழ விரும்பவில்லை! மானமுள்ள
மனிதனாக வாழ நான் விரும்பி
னேன்!” என்று அவன் சொல்ல
எண்ணியும், சொல்ல வில்லை;
நாய்க்குச் சொல்லிப் புரியுமா?

பெண்களைச் சுவைத்து வீசி எறி
யும் ஆண் வர்க்கம் பற்றிய அவன்

கேள்விப்பட்டிருக்கின்றான். ஆண்
களைச் சுவைத்து எறியும் பெண்
வர்க்கத்தைப் பற்றி அவன் கேள்
விப்பட்டதே இல்லை. இன்று
அவன் அனுபவப்பட்டிருக்கிறான்
அவன் வெளியே வந்துகொண்
டிருந்தான்.

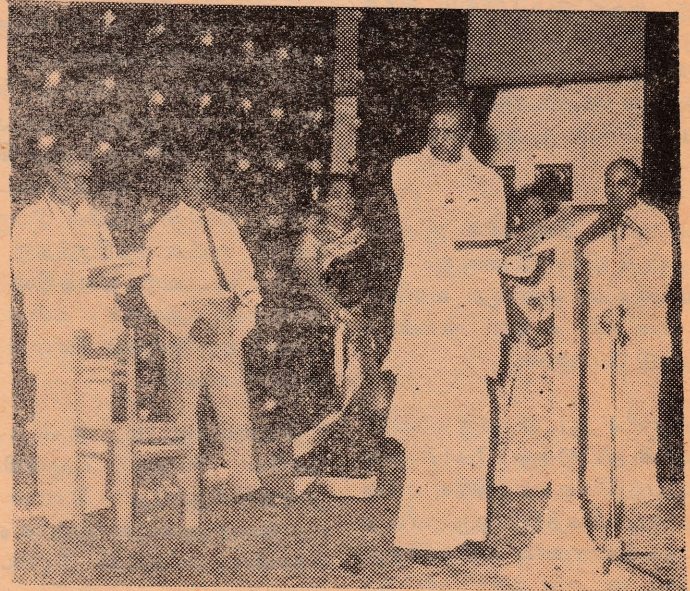
பிளாஸ்டிக் சிங்கப் பொம்
மையை தடவிச் சிரித்து விளை
யாடி மகிழ்ந்த அதே அழுத
குழந்தை—, “...நேக்கு இது
வேண்டாம்!” என்று சொல்லி
விட்டு, மீண்டும் அழுத் தொடங்
கியது.

வீசியெறியப்பட்ட பிளாஸ்டிக்
சிங்கப் பொம்மை, அவன் காலடி
யில் விழுந்து, அவனைப் பார்த்துச்
சிரிப்பது போலிருந்தது.

சிரித்து உள்ளே சென்றவன்,
சிந்தனையுடன் வெளியே வந்
தான்.

அவளுக்கும் அந்தக் குழந்தைக்
கும். என்ன வித்தியாசம்!

(யாவும் கற்பனை)

ரமணி, நளினி நடன அரங்கேற்றத்தின்போது மேடையில்:

- (1) வட மாகாண அதிபர், எஸ். தணிகாசலம்,
- (2) கட்டட கலாநிதி வி. எஸ். துரைராஜா,
- (3) திருமதி வி. எஸ். துரைராஜா,
- (4) கலையரசு சொர்ணலிங்கம் உரையாற்றுகிறார்.
- (5) திருமதி அரசரத்தினம்,
- (6) திரு. அரசரத்தினம்.

மாத்திரைக் கதை

ஸ்தானம்

—காசி ஆனந்தன்.

கடைத் தெருவில் ஒரு புறத்தே அழகான வெள்ளிக் குடங்கள் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன. மூலையில் ஒரு சாதாரண ஒதுக்குப்புறத்தில் சில மட்குடங்களும் கிடந்தன. வெள்ளிக் குடங்கள் எப்போதும் அந்த மட்குடங்களைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடி “...கேவலம் நீங்க ளெல்லாம் மட்குடங்கள்” என்று கிண்டல் செய்வது அன்றாட வழக்கம்.

ஒரு நாள் வெள்ளிக் குடங்களில் ஒன்று விலை போனது. மட்குடங்களிலும் ஒன்றை யாரோ ஒரு மனிதன் வந்து வாங்கிக் கொண்டு போனான்.

வெள்ளிக் குடம் ஒரு பணக்காரனின் வீட்டுக்குப் போய் முன் மண்டபத்தில் உயரத்திலே சாளரத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பீடத்தில் அலங்காரமாக உட்கார்ந்து கொண்டது. ஒரு நாள் வீட்டுக்காரரெல்லாம் தட்புடலாக உடுத்திக்கொண்டு வெள்ளிக் குடத்தை ஏறெடுத்தும் பார்க்காமல் எங்கோ புறப்பட்டுப் போனார்கள். சாரளத்தூடாக அவர்கள் எங்கே போகிறார்கள் என்பதை வெள்ளிக்குடம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தது.

அவர்கள் அதிக தூரம் போகவில்லை. அந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த முற்றவெளி மேடையில் நடைபெற்ற கடவாத்தியக் கச்சேரிக்கே அவர்கள் போனார்கள் என்பதை வெள்ளிக்குடம் பின்பு கண்டுகொண்டது. கச்சேரி ஆரம்பமானபோது வெள்ளிக்குடம் சாரளத்தூடாக அந்த மேடையை நன்றாக உற்று நோக்கியது. என்ன ஆச்சரியம்...கடவித்துவானின் கையில் பெருமையோடு உட்கார்ந்திருந்தது மட்குடம். கடவாத்தியத்தின் அருமையான தாளச் சுவையில் மயங்கி கரகோஷம் செய்து நின்றார்கள் மக்கள்.

வெள்ளிக்குடம் தனக்குள்ளேயே வெந்து புழுங்கியது. தூரத்திலிருந்தே வெள்ளிக் குடத்தை அடையாளம் கண்டு கொண்ட மட்குடம் மேடையில் இருந்தவாறே வெள்ளிக் குடத்தைப் பார்த்து சற்று உரத்த தொனியில் “நண்பா எப்படி சுகமா?” என்று கேட்டது. அப்புறம் அது வெள்ளிக்குடத்தின் காதுகளில் ஒழுங்காய் விழும்படியாக இப்படிக்கூறியது:—“ஒதுக்கப்பட்டவன் உயர்த்தப்படுவான்.”

ஒருவர்: மனிதன் விக்கிரகங்களைத் தான் விழுந்து கும்பிடுகிறது...நீ ரேடியோவை விழுந்து கும்பிட்டியாமே!

மற்றவர்: நான் வெறுக்கும் வகுப்பு வெறி அரசியல்வாதி, தேர்தலில் தோற்ற செய்தி கேட்டதும் ரேடியோவை விழுந்து கும்பிட்டேன்.

—ஜோக்கிரட்டஸ்.

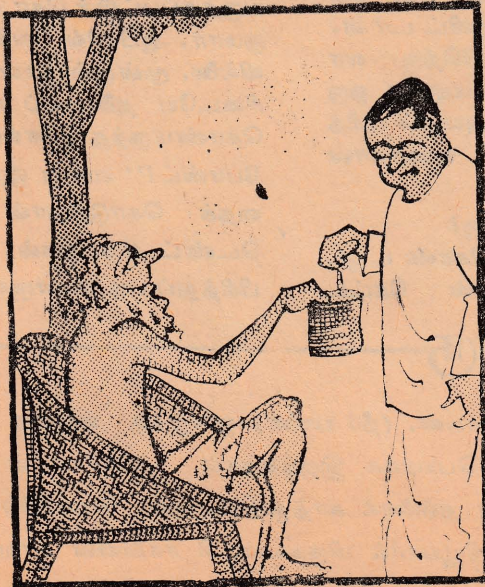
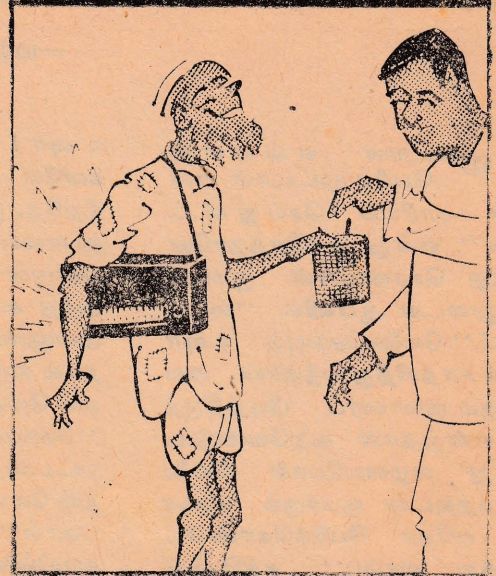
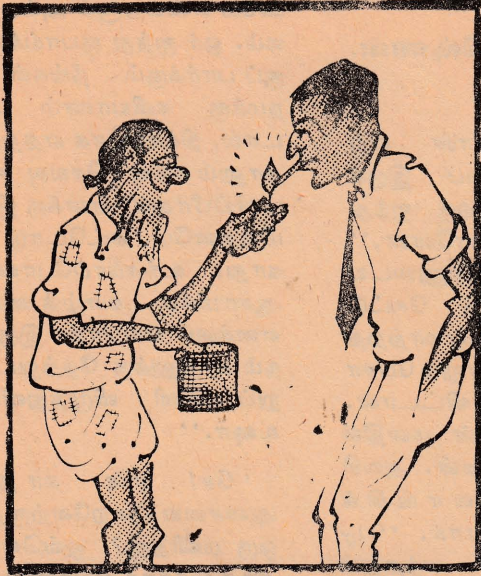

மனைவி: இனி என்னுடைய சீதனப் பணங்காணிகளைப் பரிசாகச் செய்வதை நிற்பாட்ட வேணும்.

கணவன்: ஏன்?

மனைவி: அரசாங்கம் பணம் பண்டங்களை ஆராய்ச்சி நடத்தப் போகுது. பணயின் அந்தஸ்து உயரப் போகுது!

கணவன்: அப்ப, பணங்காணியை “பல்மேரா எஸ்டேட்” என்று சொல்ல வேணும், அப்படித்தானே.

சபாஷ் மாப்பிள்ளை...

—மத்துகம பாலகிஷ்ணன்.

“மடையன் எவ்வளவு பெரிய முட்டான் தனமான காரியம் செய்து விட்டேன்” என்று தன்னைத்தானே கடிந்து கொண்டான் குமார். அவனுடைய ஆபீஸில் “டைப் பிஸ்ட்” வேலை செய்யும் உஷா வைக் காதலித்து வந்தான். அவளுக்கும் குமாரைப் பிடித்திருந்தது என்றுதான் கூறவேண்டும். அன்று வழமைபோல் வேலை முடிந்தவுடன் குமாரும் உஷாவும் ஏதோ பேசிக்கொண்டே “ஐந்து லாம்பு” சந்தியில் இருந்து “பிரதான வீதி” பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது உஷாவின் கண்கள் ஒரு கடையின் பக்கம் சென்றன. அந்தக் கடையில் கண்ணைப் பறிக்கும் பலவித வண்ணங்களில் கைப்பைகள் மாட்டித் தொங்க விடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டான்.

“குமார் அந்த ஹாண்ட்பேக்” ரொம்ப நன்றாக இல்லை? அதோ அந்த ரோஸ் வர்ணம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. வாங்கிக் கொடுங்களேன். வாருங்கள்!” என்று குமாரின் பதிலுக்குக்கூடக் காத்திராமல் அவனை இழுத்துக் கொண்டு கடையில் நுழைந்து விட்டான் உஷா. குறிப்பிட்ட கைப்பை ஒன்றைச் சுட்டி காட்டி என்ன விலை? என்று கடைக்காரரிடம் கேட்டான். ஐந்து ரூபாய் அம்மா!” என்று கடைக்காரரிடமிருந்து பதில் வந்தது. எடுத்துக் கொள்ளட்டுமா? என்று அவள் குமாரிடம் கேட்டபொழுது,

உஷா! உனக்குத்தான் ஏற்கனவே ஒரு கைப்பை இருக்கிறதே. இன்னும் எதற்கு ஐந்து ரூபாயை வீணாக்குவானேன்,” என்றான் குமார். அவனுடைய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவளுடைய முகம் ஏமாற்றத்தால் சுருங்கியது. ஒன்றும் பேசாமல் வெளியே வந்து விட்டான். “கோபமா? உஷா என் மனதில் பட்டதைச் சொன்னேன். அவசியம் வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொள்” என்றான் குமார். “பரவாயில்லை...சம்பளம் வந்ததும் நானே வாங்கிக்கொள்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு அவனுக்கு முன்பாக நடந்து சென்றான். அவனிடம் அதிகம் ஒன்றும் பேசவில்லை. வழக்கம்போல் பஸ் வந்ததும் ஏறிச் சென்றுவிட்டான். மறுநாள் உஷா ஆபிசிற்கு வரவில்லை. குமாரின் பெயருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதைப் பிரித்துப் படிக்கலானான். உஷாதான் எழுதியிருந்தான்.

அன்புள்ள குமாருக்கு!

உஷா எழுதிக்கொண்டது. நேற்று நீங்கள் நான் கேட்ட

அந்தக் கைப் பையை வாங்கி கொடுக்காததற்குக் கோபம் அடைந்தேன் என்று தவறாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பீர்கள். என் வருத்தமெல்லாம் “ஹாண்ட்பேக்” கிடைக்கவில்லையே என்பதனால் அல்ல. கேவலம். ஓர் ஐந்து ரூபாய்க்கு கணக்குப் பார்க்கும் நீங்கள் நானே நமக்கு கலியாணம் ஆகிவிட்டால், நிச்சயமாக எதற்கு எடுத்தாலும் வரவு செலவு கணக்குப் பாப்பீர்கள். எனக்கு இந்த கருமித்தனமே கட்டோடு பிடிக்காது. உங்களைப்போன்ற ஓர் ஆசாமிக்கு வாழ்க்கைப்பட எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. நம் காதலுக்கு நேற்றுடன் முற்றுப் புள்ளி விழுந்துவிட்டது— உஷா.”

‘சே! என் காதலியின் ஆசையை நிறைவேற்றாத நானும் ஒரு மனிதனா? ஒவ்வொருத்தன் காதலுக்காக எவ்வளவு தியாகம் செய்கிறான். என்ன இருந்தாலும் நான் என் கஞ்சத்தனத்தை உஷாவிடம் காட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடாதுதான்,” என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான் குமார். ஆபீஸில் வேலையே ஓடவில்லை. மூன்றாம் நாள் லெட்ஜரிடையே தலையைப் புதைத்துக் கொண்டிருந்த குமாரிடம் “சார் போஸ்ட்!” என்று ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தான் அஸிஸ் டெண்ட் அன்பழகன். அதைப் பிரித்துப் படிக்கலானான்.

சிரித்திரு

ஹிப்பட்டோமஸ், (நீர் யானை) ஒன்றுக்கு வைத்த பெயர்தன் மாமியார் பெயராக இருந்ததால், மாமியாரின் துன்புறுத்தலிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள, போலிசில் சரண்புகுந்தாராம், நியூயார்க் மிருகக்காட்சி சாலையின் காவல்காரர் ஒருவர்.

‘அன்பு மிக்க திரு. குமாருக்கு வணக்கம். நேற்று என் மகள் உஷா தங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை அவளுக்குத் தெரியாமல் படித்துப் பார்த்தேன். ‘உஷா காதல், கீதல் என்று ஆரம்பித்து விட்டாளா?’ என்று கொதிப்படைந்தேன். ஆனால் கடிதத்தை முழுக்கப் படித்ததும் என் கோபம் அடங்கிவிட்டது. அதில் உஷா தங்களுடைய கஞ்சத் தனத்தைப் பற்றி எழுதியிருந்தாள். உங்களுக்கு ஒரு சபாஷ்... இப்போது விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கும் சமயத்தில் அநாவசிய செலவு செய்யக் கூடாது. மிகவும் சிக்கனமாகவே இருக்க வேண்டும். நீங்கள் ஓர் ஐந்து ரூபாய்க்குக் கணக்குப் பார்த்தது பற்றி மிக சந்தோஷம். என் மகள் உஷா இருக்கிறாளே, அவள் ஒரு பெரிய ஊதாரி; அவளுக்குத் தங்களைப்போன்ற ஒரு சிக்கனமான ஆசாமியைத்தான் இத்தனை நாளும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் என் மருமகனாகும் நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் — தியாக ராஜப்பிள்ளை.

பி. கு:- இப்போதைக்கு உஷாவைத் திருப்திப்படுத்த அவளுக்கு நீங்கள் ஓர் உயர் ரக ‘ஹாண்ட்பாக்’ வாங்கித் தரலாமே!

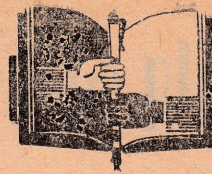
கடிதத்தை படித்தது ம்
கடைத் தெரு
நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தான்
குமார்.

புதியமனைவி: எங்களுக்கு கலியாணம் முடிந்து இன்னும் ஒரு கிழமையாகவில்லை. அதற்குள் அவர் என்னை கேக்கால் அடித்தார்.....

நீதவான்: ஒழுங்கற்ற நடத்தை 10 ரூ. அபராதம்.

புதியமனைவி: (அழுதபடி) அந்த கேக் என் கையால் நானே செய்தது பிரபு.

நீதவான்: (குற்றவாளியை நோக்கி) பயங்கர ஆயுதத்தால் தாக்கியதற்கு ஒரு வருடம் கடுங்காவல்.

பேனா நண்பர்கள்

எஸ். நடராஜா (19) ஆண்டால் கனி, பு/ஏத்தலை.

[பொழுதுபோக்கு—வானொலிகேட்டல், கடிதத் தொடர்பு.]

ஆர். பி. இராஜரட்ணம், தேவாலகந்த எஸ்டேட், டெகியோவிறம்.

[பொழுதுபோக்கு—வானொலிகேட்டல், கதை, பத்திரிகை வாசித்தல், முத்திரை சேகரித்தல்.]

க. பத்மநாதன், பி. டபிள்யூ. டி. பங்களா, எட்டியாந்தோட்டை.

[பொழுதுபோக்கு—புகைப்படம் பிடித்தல், சினிமா பார்த்தல், பேனா நட்பு.]

க. கனகசிங்கம் (22) கட்டைப்பறிச்சான்-3, மூதூர்.

[பொழுது போக்குகள்—கவிதை புனைதல், கட்டுரை எழுதல், வானொலி கேட்டல், விளையாட்டு.]

ஏ. அரசு, சேனையூர்-7, கட்டைப்பறிச்சான்—மூதூர்.

[பொழுதுபோக்குகள்—கதை, கட்டுரை எழுதுதல், பேனாத்தொடர்பு, படம் வரைதல்.]

எம்.எஸ். அமீர் (17) ஜெமிலா மன்சில், சம்மாந்துறை-3.

[பொழுது போக்கு—பத்திரிகை வாசித்தல், பேனா நண்பர் தொடர்பு.]

மு. ஆ. உதயகுமார் (23) நிர். 63, பதக்கம், அயிலவெல்லூர்.

[பொழுது போக்கு—பத்திரிகை, நாவல் வாசித்தல்.

முகம்மது தவ்பீக் (17) மே/பா. செ ஆப் தீன், நெடுங்குளம் வீதி, புத்தளம்.

[பொழுதுபோக்கு—கடிதத்தொடர்பு, உதை பந்தாட்டம் விளையாடுதல்.

தயவு செய்து பேனா நண்பர் பகுதியில் சேரவிருப்பவோர் ஒரு வருட சந்தா அல்லது ஆறுமாத சந்தா கட்டி பேனா நண்பராகுங்கள்.

பேனா நண்பர் விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்: -----

முகவரி: -----

பொழுதுபோக்குகள்: -----

தயவு செய்து பேனா நண்பர்கள் பகுதியில் எனது பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக இத்துடன் சிரித்திரன் 1 வருட சந்தாப் பணம் அனுப்பியுள்ளேன்.

திகதி

கையொப்பம்

கடிமணம்

கடினமானது!

—ஈழத்து இரத்தினம்.

‘அனுபவப்பட்டவர்களிடம், அவர்களின் அனுபவத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து மட்டும் போதாது, ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்தே ஆகணும்’ என்று சொல்கின்ற முட்டாள்தனமான வார்த்தைகள்தான்; சமூகத்தை, திரும்பத் திரும்பத் தவறு செய்யத் துண்டுகிறது.

உதாரணமாக; தாய் மகளுக்குச் சொல்கிறாள்; “திருமணம் செய்துகொண்டு நான் பட்ட இன்ப, துன்பங்கள் போதும், நீ திருமணமே செய்ய வேண்டாம்” என்று. மகள் அதற்குச் சொன்னாள், “இன்பம் துன்பம் இரண்டையும் நீ அனுபவித்தது எப்படி என்று நானும் அனுபவப்பட வேண்டாமா?” என்று.

திருமணம் நடந்தது. குழந்தை ஒன்று பிறந்து வளர்ந்து, பருவ வயதை அடைந்தது. இப்போது பருவ வயது வந்தவளின் தாய் சொன்னாள், “திருமணம் செய்து கொண்டு நான் பட்ட இன்ப துன்பங்கள் போதும். நீ திருமணமே செய்ய வேண்டாம்” என்று. அப்போது, பருவம் வந்தவள் சொன்னாள்; தன் தாய், அவளின் தாய்க்குச் சொன்ன வார்த்தைகளை.—

தாடிவாலா தர்மம்

தாடி வளர்ப்பதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.....

ஷேவ் எடுக்க சோம்பல்படும் சோம்பேறிகள் தாடி வளர்க்கலாம்.

பிளேட் வாங்கும் காசை மிச்சம் பிடிக்கும் கஞ்சப் பிரபுக்கள் தாடி வளர்க்கலாம்.

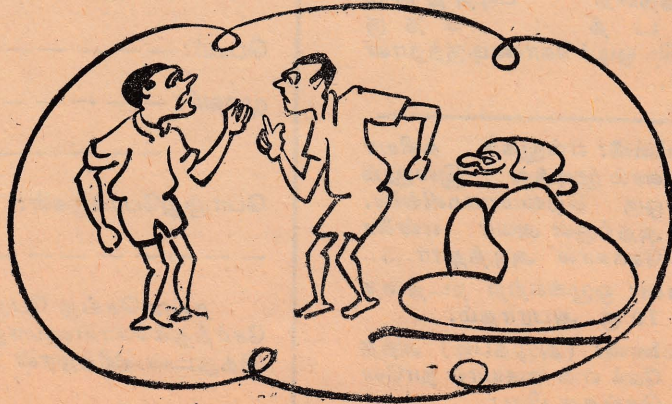
பெரிய மனிதர், தத்துவஞானி போல் தோற்றமளிக்க விரும்பும் ஏமாற்றிகளும் தாடி வளர்க்கலாம். ஆனால் இந்தக் காரணங்களை கேட்டிருக்கிறீர்களா?

மனைவி கொடுத்த அவலட்சணமான டையை மறைப்பதற்காக தாடி வளர்த்தாராம் ஒரு

கொழும்புக் கிளார்க்.

சரியாகப் பொருந்தாத பொய்ப்பல் வரிசையை மறைப்பதற்காக தாடி வளர்த்தாராம் பர்மிங்ஹாமைச் சேர்ந்த ஒரு லாரி ட்ரைவர்.

ஒரு ஆங்கிலக் கடைக்காரர் தாடி வளர்த்த காரணம் என்ன தெரியுமா. பிரபல தாடிவாலா ஆங்கில நடிகர் சர் ஜேம்ஸ் ராபர்ட்ஸன் ஜஸ்டிஸின் தாடி அழகைப் பற்றி அவர் மனைவி சதா புளுகிக்கொண்டிருந்தாள். பொருமை கொண்டு, தாடி வளர்த்தாராம் இவர்.

ஒருவர்: பொம் பொம் பொம் பொம்பே மேறிஹை அது சிங்களப் பாட்டு.

மற்றவர்: போடா மண்டு அது ஆங்கிலப் பாட்டு.

பாட்டி: எங்க பிள்ளைகளுக்கு இங்கிலிஷ் தெரியாது, சிங்களம் புரியாது; தமிழ் பறியாது.

கணிப்பு . . .

—எஸ். அகஸ்தியர்.

விசர் ஆஸ்பத்திரியிலே வழக் கம்போல் 'வார்ட்'டைச் சுற்றி நோயாளிகளைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு வந்தார் டொக்டர்.

டொக்டரைக் கண்ட ஓர் விசரன், 'பெட்'டைவிட்டு 'அவுக்' கென்று எழுந்து நின்று 'முழிசி' னான்.

அதைக் கவனித்த டொக்டர், 'இந்த விசரன் ஏதும் கேடு செய்து விடுவானோ?' என்று தனக்குள் அஞ்சி, சற்று நழுவிக்கொண்டிருக்க, விசரன், 'ஐயா' என்று அவரையே அழைத்தான்.

அவர் 'பெட்'டுக்கப்பால் சற்று எட்ட நின்று, சொற்ப வேளை அவளை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

அவளோ அழுகின்ற பாவனையில், 'ஐயா, நான் இந்தக் கோலத்தில் நின்று எதைச் சொன்னாலும் என்னை 'விசரன்' என்று நினைத்து என் பேச்சைக் கேட்க மாட்டீர்கள். உண்மையாக எனக்கு விசரே இல்லை. என் கதையைக் கேட்டுவிட்டு அப்பால் அந்த முடிவிற்கு வாருங்கள்' என்று இரந்து வேண்டினான்.

'விசர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற விசர்கள், 'எங்களுக்கு விசர் இல்லை' என்று, தங்கள் விசர்த்தனத்தில் பேசுகிற விறுத்தங்களில் இதுவும் ஓர் 'விசர்ப்பேச்சு' என்று டொக்டர் அவன் 'விசர்ப்போக்கை'த் தனக்குள் நினைத்துக்கொண்டே, 'சரி, உன்

கதையைக் கூறு, கேட்போம்'' என்று ஓர் விசரன்போல் உற்றுக் கேட்டார்.

அப்போது அவர் முகத்தில் பரிசாசம் தெரிந்தது; அவன் முகத்திலோ பரிதாபம் சொரிந்தது.

உடனே அவன் கைகளைக் கட்டிய வண்ணம் மரியாதையாக எழுந்து நின்று, 'எனக்கு நீங்கள் ஓர் உதவி செய்வதாக முதலில் வாக்குப் பண்ண வேண்டும்?' என்று நயத்து கேட்டான்.

'இவன் விசரன்தானே' என்ற நினைப்பில், அவர், 'சும்மா' 'ஓம்' என்று ஒப்புக்கொண்டார்.

எனவே, அவன் தன் கதையைக் கூறினான்:

'ஐயா, இதுவே உண்மை. நான் ஓர் லட்சாதிபதி. உறவினர் என்னை வஞ்சித்து அதை அபகரித்துவிட்டார்கள். என் வசம் இருந்த காணி பூமிகளையும் கபடமாகப் பறித்துவிட்டார்கள். என் மனைவி பிள்ளைகள் இருக்க நிலமோ, வசிக்க வீடோ, புசிக்க உணவோ இன்றித் தவிக்கின்றார்கள். இந்த ஏக்கத்தால் நான் சிக்குண்டு சித்தங் கலங்கியிருக்க, 'பித்தன்' என்று சொல்லிச் சில எத்தர்கள் என்னை இங்கு கொண்டு வந்து அர்த்தமில்லாமல் சேர்த்துவிட்டார்கள்...'

இந்தக் கதையைக் கேட்ட டொக்டரின் மனசு உண்மையில் உருகிக் கசிந்துவிட்டது. அவன்

மீது உடனே கருணை கூர்ந்து, 'இதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென நீ எதிர்பார்க்கிறாய்?' என்று ஓர் குழந்தை போல் குழைந்து கேட்டார் டொக்டர்.

'நானும் என் மனைவி குழந்தைகளும் இருந்து ஜீவிக்க, அபகரித்தவற்றிலே ஒரு நிலத் துண்டாவது பெற்றுத்தர வழி செய்ய வேண்டும். உங்களை மன்றாட்டமாக நான் கேட்பது இது ஒன்று தான்' என்று இரந்தான் அவன்.

டொக்டருக்கு மெய்யாகவே கண்ணீர் கலங்கிற்று. 'இவன் உண்மையில் விசரன் இல்லை. இவனுக்கு 'விசர்' என்று சொன்னவர்கள்தான் 'முழு விசரர்கள்' என்று தனக்குள் கணித்து உறுதிப்படுத்தியபோது, தனது 'திறமை'யில் சந்தேகமும் வெட்கமும் அவருக்கே தோன்றின.

உடனே அவன் அருகில் அவர் சென்று, அவன் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்து, இனி நீ கலங்காதே. ஆகவேண்டிய உதவியை நான் கட்டாயம் செய்து தருவேன்' என்று வாக்குப் பண்ணிவிட்டு அடுத்த 'வார்டு'க்கு நடந்து கொண்டிருந்தார்.

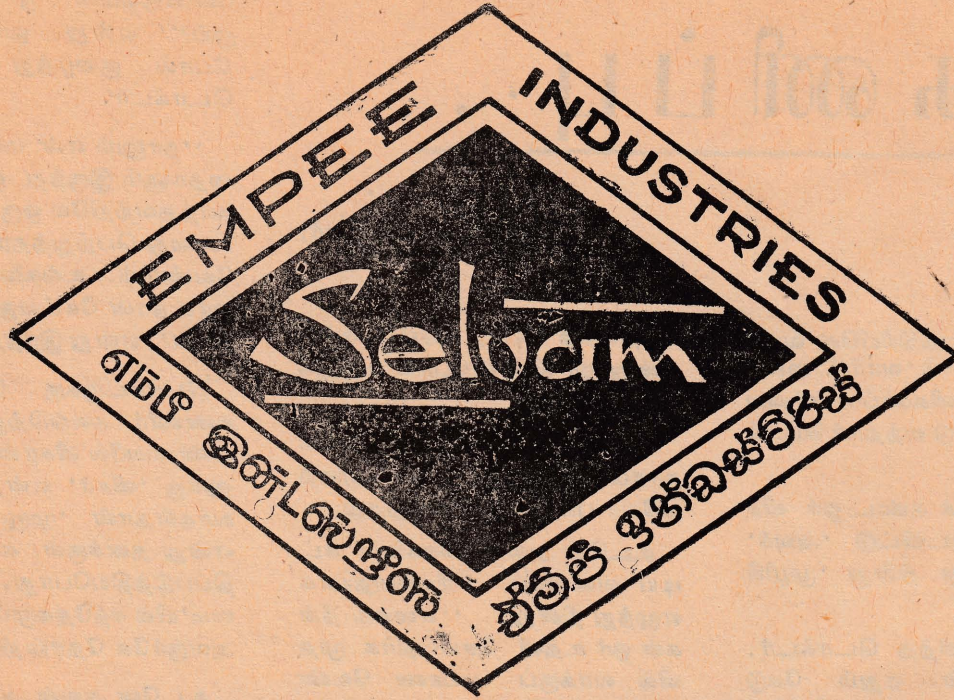
அப்போது இடியேறு விழுந்த மாதிரி அவர் பிடரியில் ஒரு மருந்துப் புட்டி 'தடங்'கென்று அடியுண்டு விழுந்தது.

'சுரீர்' என்று இரத்தம் பீற, டொக்டர் மயக்கம் போட்டு நிலத்தில் 'தொப்'பென்று விழுந்தார்.

எல்லோரும் விழுந்து கட்டி ஓடி

பாரிஸ் பரிசு

பாரிஸ் கடையொன்றில் சுத்தியல் வாங்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் பிளாஸ்திரிக் பெட்டி ஒன்று இனாமாக கொடுக்கிறார்களாம்.

EMPEE INDUSTRIES

TEXTILE MANUFACTURERS

TEXTILE YARN DYERS.

PALLANSENA, KOCHCHIKADE.

Sole Distributors for Textile Products.

SILK PALACE, KOCHCHIKADE.

எம்ப் பீ இன்டஸ்ட்ரீஸ்

புடவை உற்பத்தியாளர்கள், நூல் சாயம் தீட்டுவோர்

பள்ளன்சேனை, கொச்சிக்கடை.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

சில்க் பாலஸ், கொச்சிக்கடை.

னர்கள்.

அந்த வேளை.....

தூக்கி எறிந்த மருந்துப்பட்டி,
டொக்டரின் மண்டையில் நல்ல
இலக்காகப் பட்டதை, மிகப்
பெருமிதக் களிப்போடு பார்த்த
வண்ணம், தனது 'பெட்'டின்
மீது ஏறி இருந்து, வலு குஷா
லாகச் சிரித்துக்கொண்டிருந்
தான், அந்த விசரன்.

'வார்ட்' அதிர அங்கே ஒரு
'நேர்ஸ்' கத்தினான்:

"விசரர்களை 'விசரர்கள்'
என்று சரியாகக் கணிக்கத் தவறு
வதே பெரும் விசர்த்தனம். இத
னால்தான் உலகத்திலே பல வகை
யான விசர்த்தனங்கள்
போலில்லாமலே, வலு
புத்திசாவித்தனம்போல, அசல்
விசர் வேலைகளாய் நிகழ்கின்
றன."

அப்பவும் விசரன் சிரித்துக்
கொண்டேயிருந்தான்.

(யாவும்கற்பனை)

"சொந்தமுமில்லை"

பந்தமுமில்லை"

ஏராளமான சொத்துக்களை
விட்டு விட்டு ஒரு பெரிய பணக்
காரர் திடீரென்று காலமானார்"
என்ற செய்தி கேட்டதும் ஒரு
வன் தேம்பித் தேம்பி அழலா
னான். அருகில் இருந்த அவனு
டைய நண்பனுக்கு இது விசித்
திரமாக இருந்தது.

"அவர் செத்துப் போனதற்கு
நீ ஏன் அழுகிறாய்? அவர் என்ன
உனக்கு சொந்தமா? பந்தமா?"
"உண்மைதான் நண்பா! அவர்
எனக்கு சொந்தமும் இல்லை பந்த
மும் இல்லை. அதை நினைத்தால்
தான் அழுகையாக வருகிறது!"
என்று குமுறுகிறான் அவன்.

ஆர். எம். பாலகிருஷ்ணன்.

அதிசய உலகம்

ம ர ம்

300 அடி உயரமும், 70 அடி சுற்றளவுள்ள மரங்கள் உலகில்
உள்ளன. ஆனால் முழு வளர்ச்சியடைந்த, பூத்தொட்டியில்
வைத்து வளர்க்கக் கூடிய முது பெரும் மரங்களை ஜப்பானில்
காணலாம்.

இம் மரங்கள் மேசைகளில் அலங்காரமாக வைக்கப்படுவ
தற்காக ஜப்பானால் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படு
கிறது. லண்டன் கடைகள் ஒவ்வொரு மரத்தையும் நூற்றுக்
கணக்கான பவுண்டுகொடுத்துவாங்குகிறார்கள். 125வயதுடைய,
மிகவும் முதிர்ந்த மரத்தின் உயரம் என்ன தெரியுமா—ஒரு
அடிதான்.

ந ண் டு

தென்னை மரத்தில் ஏறி தேங்காய் பறித்து கீழே தள்ளி
அதை தின்னும் நண்டைக் கண்டிருக்கிறீர்களா! இதன் அல
கால் மனிதனின் கையை இரண்டாகத் துண்டித்துவிட முடியு
மாம். இதன் பெயர் தேங்காய் திருடி நண்டு.

மு த் தி ரை

உலகில் பெரிய தபால் தலை சீனாவில் 1913ம் ஆண்டு
வெளியிடப்பட்டது. இது நீளம் 9-3/4 அங்குலம். அகலம்
2-3/4 அங்குலம்.

அந்த நாள்...நாபகம்...வந்ததே!

ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்த நேரம். ஆறு மணி முதல் வீட்
டில் அடைந்து கிடக்கவேண்டிய நிலைமை. பொழுதை எப்படிச் சழிப்
பது என்ற பிரச்சனையுடன் அறைக்கு வந்தேன். எனது அறையில் தங்கி
இருக்கும் சோமு, கையில் சாராயப் போத்தலுடனும் பொரியல் சிறு
தீனி வகைகளுடனும், அங்கே நின்றான்; எங்கள் நண்பர் கந்தையா
வுடன். எங்கள் மூவருக்கும் ஒரே குஷி.

பொரியல்கள், சிறு தீனிகள் இவைகளை மேசையில் வைக்கவும்,
மணி ஆறடிக்கவும் சரியாக இருந்தது.

என் மற்ற நண்பர் கந்தையாவுக்கோ அளவில்லாத ஆனந்தம்.
நம்ம சோமு எப்போதுமே முன்யோசனைக்காரன். அவனுடைய
கூரிய மூளையால் நாம் இன்றைய பொழுதை இனிமையாகக் கழிக்க
நல்ல வாய்ப்பு' என்று கூறியவாறே! போத்தலை எடுத்தார் மற்ற
நண்பர்.

"எங்கள் முகங்களில் அலாதி மகிழ்ச்சி."
குடித்த பின்னர் ஏறும் போதையில் ஒரு பகுதி போத்தலைப் பார்த்
தவுடனே ஏறியது.

போத்தல் திறப்பு விழாவை, கைதட்டி ஆரவாரத்துடன் வரவேற்
றும்.

"உமால்" போத்தல் கீழே விழுந்தது; கண்ணாடித் தூள்கள் நாற்
புறமும் சிதறியது!

சாராயம் தரையில் சிதறி குளம் கட்டி நின்றது.
ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் தவறணைக்கு ஓட மூடியுமா! குடி
காரர் மனநிலை உங்களுக்குத் தெரியும்தானே.

தத்துவ முத்துக்கள்

பெண்

மொழிகள்

பலவீனர்களின் பாதையில் தடையாக நின்ற கருங்கல் பாறை, பலசாலியின் பாதையில் படிக்கட்டாக அமைகிறது.

—கார்லைல்

தன் கடமை எது என்பதை உணர்ந்தவன் அறிவாளி; கடமையை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை அறிந்தவன் திறமை சாலி; கடமையைச் செய்பவன் நல்லவன்.

—ஜோர்தான்

வீழ்த்தப்பட்டுக் கிடக்கும்போது அடக்கமாக இருப்பது பெரிய காரியமல்ல;

புகழ்ப்படும்போது அடக்கமாக இருக்க முடிந்தால், அது பெரிய சாதனை.

—ஸெ. பெர்னாட்.

சட்டம், தீயவர்களைத் தண்டிப்பதோடு நின்றுவிடக் கூடாது. நல்லவர்களுக்கு வெகுமதி அளிக்கவும் முன்வரவேண்டும்.

—கோல்ட்ஸ்மித்.

சும்மா இருப்பதைவிடப் பயனற்ற முயற்சியாவது செய்வது காலச் சிறந்ததாகும்.

—மௌலானாரூமி.

எவன் பிறரது நற்செயல்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சிக்கொள்வதில்லையோ, அவனால் நற்செயல் ஏதும் செய்ய இயலாது.

—மார்க்கஸ் அன்டோனினஸ்

பெருமைக்காரன், கடவுளை இழக்கிறான்; பொருமைக்காரன், நண்பனை இழக்கிறான்; கோபக்காரனோ தன்னையே இழந்துவிடுகிறான்.

—பிஷப் ஹால்

பெண்களுள் சிறந்தவர் யார்?

எவருடைய பெயர் ஆண்களிடையே அதிகமாக-நல்லவிதமாகக் கூட-அடிபடுவதில்லையோ அவரே பெண்களுள் சிறந்தவர்.

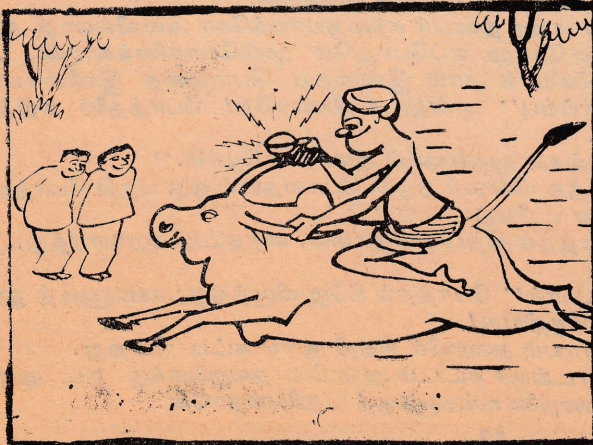
—பெரிக்லீஸ்

அறிவீனத்துள் பெரிய அறிவீனம் எது?

அறிவாளிகளான பெரியோருடைய கருத்தின் சிறப்புத் தெரிந்தும் அதைச் செயல்படுத்தக் கூச்சப்படுவதுதான்.

—டிமாக்கிரிடஸ்

“கிறிங்...கிறிங்”

ஒரு பெண் தாழ்ந்த குரலில் பேசினால் அவள் எதனையோ அடைய விரும்புகிறாள் என்று பொருள்; உரத்த குரலில் பேசினால் அவள் அதை அடையவில்லை என்று பொருள்.

—பொட்டோமாக் நியூஸ்—

தன் ஆடைகளை எவ்வளவு சுலபமாகப் பெண் மாற்றிக்கொள்கிறாளோ, அப்படியே சுலபமாகத் தன் மனதையும் விநாடிக்கு விநாடி மாற்றிக்கொள்கிறாள்.

—பேக்கன்—

பெண்கள் முட்டாள்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆயினும் எல்லா ஆற்றலும் நிறைந்த கடவுள்; ஆடவர்களை வெல்வதற்கென்றே அவர்களைப்படைத்துள்ளார்.

—ஜோர்ட்ஜ் எலியட்—

பெண்களின் காதல் என்பது நீர் மேல் எழுதிய எழுத்து; விசுவாசமோ மண்ணில் வரைந்த கோடு.

—ஐ. டெலின்—

தொட்டுத் தாலி கட்டும் வரை தங்கக் கட்டி—தொட்டிலிஓ ஒரு குழந்தை தவழ்ந்ததும் மண்ணுங் கட்டி.

—ஒரு பழமொழி—

பெண்கள் படிப்பகம் எது தெரியுமா? ஆடை அலுமாரிதான். அவர்களது படிப்பறை அலங்காரக் கூடந்தான்.

—றிச்சேர்ட்—

ஆச்சிப் பயணம் பேரகிரான்

—செங்கை ஆழியான்—

வெயிற்றர் 'பில்' லைக் கொண்டு வந்து வைத்தான்; சிவராசா ஒரு பத்து ரூபாத் தானைக் கொடுத்தான். மிகுதி எழுபத்தைந்து சதத்தைக் கொண்டு வந்து தட்டில் வைத்தான் வெயிற்றர்.

'மூன்று பேர் சாப்பிட இவ்வளவு காசு செலவோடா?' என்று ஏங்கிப்போனான், ஆச்சி.

'அதிலை என்னெண்ண, உப்புடித்தான்' என்றான் சிவராசா.

'எல்லாம் "சோ" தான்... வயிராறாத சாப்பாடு...! உதுக்குப் போய் இவ்வளவு செலவளிக் கிறதே? உப்புடித்தானை எல்லாரும்... மூன்று பேர் ஒருக்காச் சாப்பிடப் பத்து ரூபா என்றால் கதி என்ன? ஒரு பெரிய குடும்பத்துக்கு இவ்வளவு காசைக் கொண்டு விருந்து வைக்கலாம்...'

'சத்தம் போடாதை ஆச்சி!'

'நான் ஏன்ரா சத்தம் போடுறன். உது அதிகந்தான்...'

'சரி! போவம் மாமி...' என எழுந்தாள் செல்வி.

சிவராசாவும் எழுந்தான்.

'உந்த எழுபத்தைந்து சதத்தை எடன் ராசா...'

'அது "ரிப்ஸ்" ஆச்சி... நீங்க வாங்கோ என்றான் சிவராசா.

ஆச்சிக்கு நவீன நாகரீகம் புரிபடவில்லை. மனிதன் யந்திரம் போல, வெளிப் பகட்டில் வாழ்கிறான் என்பதை அந்தக் கிழவி உணரவில்லை. எல்லாவற்றிலும் கவவைக்கு உதவாத பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்தித் தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக்கொள்கிறான் என்பது அந்தக் கிழவிக்கு எங்கே புரியப்போகிறது?

மூவரும் வீதியில் இறங்கினர். வீதியின் கலகலப்பு ஆச்சியின் மனதை வேறு வழியில் திருப்பியது.

'இனி எங்கை...?'

'தலதா மாளிகைக்குப் போவம், ஆச்சி! பௌத்தர்களின் புனிதமான கோயிலது... புத்தரின் தந்த தாது அங்குதான் இருக்கின்றது... பழையதோர் வாழ்வின் இனிமையை நினைவுபடுத்தும் சின்னமது.

தலதா வீதியினால் நடந்து போனார்கள். கண்டி நகரின் பரபரப்பை ஆச்சி கண்டாள். ஏனோ மனிதர்கள் மிக வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பஸ்கள் உறுமிக்கொண்டு விரைந்தன. மனிதர்கள் ஒருவரையொரு

வர் இடித்து மோதிக்கொண்டு விரைந்தார்கள்.

'இங்கை பல சாதியளும் வசிக்கினம்' என்றான் ஆச்சி.

ஓம்... சிங்களவர், தமிழர், மலைநாட்டுத் தமிழர் எல்லாரும் இருக்கினம் ஆச்சி! மலைநாட்டிலேயே மிகப் பெரிய நகர் இது... இது ஒரு சந்தை நகர்... அழகு நகரும் கூட... ஏராளமாக வெளிநாட்டார் இங்கு வந்து செல்வார்கள், ஆச்சி! 'பெரகரா' நடக்கும்போது வந்து பார்க்க வேண்டும்... நூற்றுக்கணக்கான யானைகள் பவனி வர, ஆலவட்டங்கள், குடைகளுடன், தாளவாத்தியங்கள் முழங்க, பழைய பண்பாட்டின் இனிமை கண்முன் நிற்கும் ஆச்சி...

'உசிரோடை இருந்தால் அடுத்த முறை பார்ப்பம்' என்றான் ஆச்சி; 'என்ன பிள்ளை பின்னடிக்கிறாய். கால் நோகுதே...?'

'இல்லை மாமி, புதுச் செருப்பு. அதுதான் காலை வெட்டுது...'

இவயளுக்குச் செருப்பு வாங்கிறதற்கு மட்டுமே எங்களுக்குச் சம்பளத்தில் ஒரு 'அலவன்ஸ்' தரவேணும்... என்ற சிவராசாவை பொய்க் கோபத்தோடு பார்த்தான், செல்வி.

'இப்படிச் சுவனமா இந்தப் படியிலை ஏறுங்கோ... இதுதான் கண்டி ஏரி' என்று காட்டினான் சிவராசா.

'சமுத்திரம் போல இருக்கு' என்றான் ஆச்சி.

கண் முன் பரந்து கிடந்த

சம்பா அரிசி ஒரு கொத்து	-/12
2000 டீரில் துணியில் 6 களிசான், ஒரு கோட்டு	20/-
சமையற் காரனின் மாதச் சம்பளம்	ரூ 3/-
சலவைக் கூலி	ரூ 3/-

எந்த ஊரில் இப்படிச் சாமான்கள் மலிவாக விற்கிறது என்று கேட்கிறீர்களா? கொழும்பில் தான்- 1934-ம் வருடத்தில்.

நீர்ப்பரப்பை ஆச்சி பார்த்தாள். நிர்ச்சலனமாக நீர் பரந்து கிடந்தது. ஏரிக்கரையோரம் முழுவதும் வாகை மரங்களும் வேறு பல மரங்களும் உயர்ந்து வளர்ந்து நிழல் பரப்பி நின்றன.

‘உந்தக் கரையோரச் சுவரைப் பார்த்தாயா... எப்படிக்கட்டியிருக்கிறார்கள்’

‘தாமரை இதழ்களைத் தொடர்ந்து அடுக்கியது போலக் கட்டியிருக்கிறது! தாமரையும், யானையும் சிங்களக் கட்டிடக் கலையில் முக்கிய இடம் பெறுவன. யானைச் சிற்பம் பொறிக்காத கட்டிடங்களே இங்கில்லை.’

‘கண்டி நகருக்கு இந்த ஏரி தான் அழகைக் கொடுக்கிறது’ என்றாள் செல்வி. ‘இந்த ஏரியை கண்டியை ஆண்ட கடைசித் தமிழ் மன்னன் விக்கிரமராஜ சிங்களன் தனது தேவிமார் நீராடுவதற்காகக் கட்டினான்.’

‘தேவிமார் நீராடுவதற்காகக் கட்டவில்லை... கோயிலும் குளமும் அடுத்தடுத்து இருக்கக் கட்டுவது தமிழ்ப் பண்பு... தலதா கோயிலைக் கட்டிய மன்னன் ஏரியையும் கட்டினான்’ என்றாள் சிவராசா.

‘அதென்ன ஏரிக்கு நடுவில் ஒரு கட்டிடம் என்றாள் ஆச்சி.

‘அது நீராழி மண்டபம்’ என்றாள் சிவராசா.

—[20]—

‘அதுதான் தலதா மாளிகை!’ என்று எதிரே சுட்டிக் காட்டினாள் சிவராசா.

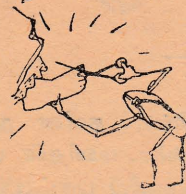
‘மாளிகையா?’

‘புத்த கோயில், மாமி! புத்தரது புனித தந்தங்களில் ஒன்று

இங்கு உள்ளது. அதனால் மிகவும் புகத்திக்குரிய கோயில்...’

ஆச்சி கோயிலை நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

பழைய பண்பாட்டின் அழிவுறுக் சின்னம்!

‘புத்தச் செருப்பு காலை வெட்டுது’

தாமரை இதழ்களை அடுக்கியது போன்ற மதில் சுவர் கோயிலைச் சுற்றி அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கு அப்பால், எழிலோடும் ஆழ்ந்த அமைதியோடும் உயர்ந்து நிற்கின்றது தலதா மாளிகை. எண்கோண வடிவில் மாளிகையின் கூரைகள் அமைந்திருக்க, அவற்றின் உச்சிகளில் தூபகலசங்கள் ஒளிக் கிரணங்கள் பட்டு பொன்னாய் மின்னி ஒளிர்கின்றன.

ஒரு வகைப் பிரமிப்பையும், பக்தியையும் தூண்டக் கூடிய மாளிகை அது.

ஆச்சி கரங்களைக் குவித்தாள்.

‘கண்ணா என்றாள்’

‘இது புத்த கோயில் ஆச்சி.’

‘கிருஷ்ணரின் அவதாரந்தான் புத்தர்...’ என்றாள் ஆச்சி

‘புத்த கோயில்களில் இந்துக் கடவுள்களும் இருக்கின்றன தானாமே? முருகன்... விஷ்ணு’

மூவரும் ஆலயத்தை நோக்கி நடந்தார்கள்.

கோயிலுக்கு முன்னால் மலர், பழம், சாம்பிராணி எனும் பூசைப் பொருட்கள் விற்கும் சிறிய கடைகள்.

‘பூ வாங்குங்கோ...’ என்றாள் செல்வி.

சிவராசா வாங்கிக்கொண்டாள்.

தலதா மாளிகையின் படிக்களில் ஏறும்போது ஆச்சி கேட்டாள். ‘தமிழாக்கள் உள்ளே போகலாமோ ராசா?’

‘எவரும் போகலாம், ஆச்சி! சமய வேறுபாடுகள் இங்கு கிடையாது.’

படிக்களில் ஏறி, வலது புறம் திரும்பும் படிக்களில் ஏறினர்.

‘இது சந்திரவட்டக் கல், ஆச்சி! இங்கு தேய்ந்து மங்கிவிட்டது... அநுராதபுரத்தில் பல இடங்களில் தெளிவாகக் காணலாம்.’

‘நீ சேட்டைக் கழட்டாது வாராய்’

சிவராசா நகைத்தாள்.

‘யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களில்தான், சேட்டைக் கழட்டவேணும் ஆச்சி! வேறிடங்களில் அப்படியில்லை... உடை மாறி வரும்போது பண்பாடு சிறிது தளரத்தான் வேணும்...’

‘தாமரையும் யானையும்’

போட்டோ ரெகிஸ்டர்

10.சிப்துல் ஜப்பார் மாலத்தை
கொழும்பு 12
- போன்: 35237-

கலியாண புரோக்கர்:—

இந்த பெம்பிளைக்கு சீதனம் 10000 ரூபா. இதோ இருக்கு பொம்பிளையின் படம். இன்னொரு பொம்பிளையிருக்கு ரூ. 50,000 சீதனம். ஆனால் போட்டோ குடுக்கிறதில்லை.

—தமாஷா.

நேரம் காட்டும் கடிக்காரத்தைப் பணம் கொடுத்து வாங்கலாம்!
நேரத்தைப் பணம் கொடுத்து வாங்க முடியுமா?
நேரத்தின் மகிமையை உணர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டதே,

மில்க்வைற் சலவைப் பவுடர்

துரிதமாகவும், தூய்மையாகவும் சலவை செய்வதற்கு
மில்க்வைற் சலவைப் பவுடரைப் பாவிக்கப் பழகுவர்கள்

ஒரு பைக்கற் மில்க்வைற் சலவைப் பவுடரின் விலை
35 சதங்கள் மட்டுமே! பாவித்த 20 வெற்றுறைகளைச்
சேகரித்து திறப்புக் கோவையொன்றைப்
பெறுங்கள்.

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை

காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7233

தந்தி: மில்க்வைற்

சிற்ப சித்திரங்களை ஆச்சி
பார்த்தாள்; ஆலயத்தினுள் தண்
ணென்ற குளிர்ச்சி நிலவியது.
கண்டி நகரிலே நிலவிய கலகலப்
பெல்லாம் அற்றுப்போய், இனி
மையான அமைதி அங்கு நிலவி
யது.

‘இங்கிருந்து அழவேண்டும்
போலிருக்கிறது என்றான் ஆச்சி.

‘மாமி... ..’ திகைத்தாள்
செல்வி.

‘அப்படி ஒரு உணர்வு
பிள்ளை...’

அமைதியாக மக்கள் அங்கு
வழிபாடு செய்துகொண்டிருந்
தனர். கர்ப்பக்கிருகங்களுக்கு
முன்னால் மலர்கள் அர்ப்பணிக்கப்
பட்டிருந்தன. அமர்ந்திருந்து
வழிபாடு செய்தனர்.

‘இங்கு ஆறு கர்ப்பக்கிருகங்
களுள்ளன, ஆச்சி! அதுதான்
மூலக் கர்ப்பக்கிருகம்... வாங்க,
கிட்டப் போவோம்...’

அக்கர்ப்பக்கிருகத்தின் வாயிற்
கதவினை அண்டி இரு யானைத்
தந்தங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.
அக் கதவுகளின் சிற்ப வேலைப்
பாடுகள் தாமென்ன? அக் கத
வின் பிணை பூட்டு ஒன்றே கலை
நுணுக்கத்தைக் கூறப் போது
மானது. பொன்னாலும் வெள்ளி
யாலும் அக்கதவின் நெளிவுகள்
இழைக்கப்பட்டிருந்தன.

‘இந்த அறைக்குள் தான்,
புத்தரின் தந்தம் இருக்கிறது
ஆச்சி! உள்ளே வெள்ளி மேசை
ஒன்றுண்டு! அதன் மேல் தங்கத்
தால் செய்த ஒரு பெட்டி ஏழு
அடுக்குகள் கொண்டது.’

‘எங்கடை அடுக்குப் பெட்
டிகள் போலவே...?’

‘இல்லை ஒரு பெட்டியினுள்,
இன்னொரு பெட்டியாக..!
ஆக நடுவிலுள்ள ஏழாவது பெட்
டியில்தான் புனித தந்த தாது
இருக்கிறது.’ !

‘இப்ப அதைக்காட்ட மாட்
டினமே?’

‘விசேஷ நாட்களில் தான்
பார்க்கலாம்.’

‘போவம், மாமி!’ என்றான் செல்வி.

ஆச்சி வணங்கிவிட்டு வெளியே வந்தாள்.

‘மீனுக்குப் பொரி வாங்குங்க...’ என்றான் வாசலில் நின்ற ஒருவன்.

‘மீனுக்குப் பொரியோ?’

‘நாங்க பார்த்த ஏரியிலே, ஏராளமான மீன்கள் இருக்கு... ஒருவரும் பிடிக்கக்கூடாது; சாப்பாடு போடுவார்கள். அதுதான் பொரி வாங்கிப் போட்டாம்.’

‘பொரியை வாங்கன் நாங்கனும் போடுவம்’ என்றான் ஆச்சி.

மீனுக்காக வாங்கிய பொரியில் சிலவற்றைத் தன் வாயில் போட்டபடி செல்ல நடை நடந்தாள் செல்வி.

‘இப்ப வீட்டை போவம்... கொஞ்ச நேரம் படுத்து நித்திரை கொண்டுவிட்டுப் பின்னேரம் பல்கலைக்கழகத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்பம் ஆச்சி!’

‘அதுதான் தலதா மாளிகை’

கண்டியிலிருந்து பேராதனைக்குச் செல்கின்ற பஸ்ஸில் ஏறிப் புறப்பட்ட போது ஆச்சி கூறினாள்.

‘எங்கடை பக்கத்து பஸ்கள் அவ்வளவு மோசமில்லை.’

—[21]—

நோத் எண்டிலிருந்து, கிந்தக்கலை மட்டும் மூவரும் நடந்து சென்றார்கள். இனிமையான மாலை; அந்த நீண்ட நடை பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டிடங்களை முழுமையாக ஆச்சிக்குக் காட்டி விட்டது.

‘இது விஜயவர்த்தன ஹோல், ஆச்சி! மாணவர் விடுதி இது... இங்கு இருக்கின்ற விடுதிகளுக்குள் எல்லாம் பெரியது. புதிய கட்டிடம் ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள்.’

தலகா வீதியின் வலப்புறத்தில் அமைந்துள்ள விஜயவர்த்தன மண்டபம் பெரும் கோட்டை போல உயர்ந்து நின்றது.

‘எவ்வளவு பெரிசு?’ என வியந்தாள் ஆச்சி.

‘இது ஜயத்திலகா மண்டபம் மாமி... இங்கால் இருப்பது ‘சயன்ஸ் புளொக்’.’

ஆச்சி செல்வி காட்டிய கட்டிடங்களைப் பார்வையிட்டபடி நடந்தாள்.

‘இதென்ன பிள்ளை, நடு ரோட்டிலே ஒரு சிறு குளம்?’

‘இது சந்தியில் அழகிற்காகக்

கட்டியது மாமி! ஆனால் இதுக்குள்ளே இதாலை போறவர்களைத் தூக்கிப் போடுவன்கள்’

‘எங்கனையுமோ?’

‘சீச்சீ... புதிதாக மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்ததும், பழைய மாணவர்கள் அவர்களை ‘ரூக்’ பண்ணுவார்கள் வெருட்டுவார்கள் சொன்னபடி நடக்கச் சொல்லுவார்கள். இதுக்குள்ளையும் தூக்கிப் போட்டுக் குளிப்பாட்டுவார்கள்.’

‘ஓ... கேள்விப்பட்டான். எங்கடை கந்தையற்றை மோன் மூன்றாம்நாத்து ஓடி வந்தவன்... அவனைச் சவர்க்காரத்தைச் சாப்பிடச் சொன்னாங்களாம்.’

‘சவர்க்காரத்தை மட்டுமே? அவங்க செய்யிற கொடுமை... பெரும் பாவம்’ என்றான் சிவ சசா.

‘நீங்களும் முந்திச் செய்தீங்கள் தானாமே?’ என்றான் செல்வி.

பல்கலைக் கழகத்தின் விளையாட்டு மைதானம் அற்புதமானது; எல்லா வகை விளையாட்டுகளுக்கும் இடமுண்டு. பல மாணவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

‘இதென்ன, குமரிகள் அரைக் காற்சட்டையோட விளையாடுகிறாளை?’ என்றான் ஆச்சி.

—தொடரும்.

பொம்மை

கலையுலகின்
பெருமைப்
பெட்டகம்

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை...

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அம்புலிமாமா

சிறுவர் சிறுமியர்
விரும்பிப் படிக்கும்
மாதப் பத்திரிகை

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை.

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ப்கலிரவாய்ப் பாடுபடும்
பாட்டாளி,

பாங்குடனே பணம்
சேர்க்கும் முதலாளி.

இவர்கள் யாவரும்
விரும்பிப் புகைப்பது

காரம், மணம், குணம்

நிறைந்த

கமலாபீடியே!

முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக
இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும்
இணையற்றதெனப் புகழ் பெற்
றது.

தயாரிப்பாளர்கள் :

கமலா ஸ்டோர்ஸ்

பொன்னம்பலம் பில்டிங்ஸ்,

176, சென்ரல் வீதி, கொழும்பு.

மையல் புட்டி

(ஒரு வசனக் கதை)

— அம்மை அப்பன் —

ராமுவுக்கு அன்று விடுமுறை ஆதலாலும் பொழுதை எப்படிக்கழிப்பதென்ற மண்டையுடைப்பாலும் அடுத்த வீதியிலுள்ள 'றிவியோ' தியேட்டரில் வெற்றிகரமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் 'லவ்யூ டோக்' என்ற ஆங்கிலப்படத்தைப் பார்த்து வைப்போமேயென்று தீர்மானித்து, அன்று தான் சலவையிலிருந்து வந்த டெட்ரோன் கால் சட்டையும் டெரிலின் சட்டையும் அணிந்து கொண்டு... அரைமணிக்குமேல் கண்ணாடியின் முன்னின்று அழகாகத் தலையை வாரிச்சுருட்டி நெற்றியில் புரளவிட்டு ஒருவாறாக அலங்காரத்தை முடித்தபின் மெள்ள வெளியே வந்து ஹாலில் ஹாய்யாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த தன் தந்தையிடம் 'அப்பா, சினிமாவுக்குப் போகிறேன்' என்று கடமைக்காக வாய்க்குள் முணுமுணுத்த வண்ணமே வீதியிலிறங்கி மிகவும் ஸ்டைலாக நடந்து... சந்தியில் திரும்பி... அந்தத் திருப்பத்திலிருந்து மாடி வீட்டைத் தாண்டும் போது

அந்தோ... அவன் தலையில் மலை விழுந்தது போல் ஒரு பொருள் விழுதலும் வேதனை தாளாமல், 'ஐயோ' என்று அலறுவதற்கு வாயைத் திறந்தவன் ஏனோ கத்துவதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி விட்டு தன் டெரிலின் சட்டையில் கண்ணோட்டம் விட்டபோது அவனுடைய அழகான... செல்லமான... வெள்ளை வெளேரென்றிருந்த சட்டையெல்லாம் கன்னங்கரேலென்று மைகொட்டிக்கிடப்பதைக் கண்டு... கெட்டகோபத்துக்குள்ளாகி... தன் தலையில் மலையை வீசியது போல் மைப்புட்டியை யார் வீசினார்களென்று அறியும் ஆவலில் விண்ணென்று தெறிக்கும் வேதனை மறந்து மாடியை நோக்கிய பொழுது... பல்கனியில் அழகெல்லாம் உருவெடுத்தது போலொரு அல்லிகொடியாள் தன்னைப் பார்த்துச்சிரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும்... ஒருசில கணங்கள் அவள் அழகில் மயங்கி நின்றானும்... மைப்புட்டியை எறிந்து

விட்டு இவ்வளவு சொகுசாகச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறாளே என்ற கோபத்தில் தன்னை மறந்து... தன் கோலத்தை மறந்து அந்த மாடி வீட்டின் வாசலில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் 'நாய்கள் ஜாக்கிரதை' என்ற போர்ட்டை மறந்து விடுவிடுவென்று வீட்டுக்குள் நுழைந்து, தடதடவென்று மாடிகளிலேறி... பல்கனிக்குள் பாய்ந்து அங்கு நின்று கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்ணின்... கன்னத்தில் தன் பலமெல்லாம் ஒன்றாக்கி... ஒரு அறை... ஆமாம் ஒரே அறைதான் பளிர் என்று விட்டபின்... உடனே வெளியேறி தடதடவென்று மாடியால் இறங்கி, விடுவிடுவென்று வெளியேறி கோபமாறதவகை வாய்க்குள் அவளைத் திட்டிக் கொண்டே தன் வீட்டுக்கு ஓடிவந்து தனது அறைக்குள் நுழைந்து கண்ணாடியில் தன் அலங்கோலத்தைப் பார்த்த பொழுது அவனுக்கே சிரிப்பு வந்ததென்றாலும்... மறுகணமே அந்தச் சிரிப்பு சினமாக மாற தன் சட்டையைக் கழற்றி நிலத்தில் வீசிவிட்டு 'டவ' லை எடுத்துக்கொண்டு 'பாத்ரூ' முக்குள் நுழைந்தவன், சுமார் ஒரு மணி நேரம் வரை குளிகுளியெனக் குளித்தபின் பாத்ரூமை விட்டு வெளிவந்தபோது யாரோ ஹாலில் தொண்டை கிழியக்கத் துவதைக் கேட்டவுடன் உடுத்த டவலுடனேயே ஹாலுக்குச் சென்று பார்த்தால்... ஒரு வய

தான குண்டான... ஒரு மனிதர் 'வீட்டுக்குள் புகுந்து ஒரு பெண்ணையடித்தான் என்று கோட்டுக்குப் போகப்போறன்... மகனைப் பெத்தாயா மண்ணாங்கட்டியைப் பெத்தாயா?' என்று கத்துகத் தென்று கத்த... அதற்கு ராமுவின் தந்தை ஈனஸ் வரத்தில் 'ராமலிங்கம், நாங்கள் மானத் தோடை வாழ்ந்த குடும்பமய்யா கோடு கீடென்றெல்லாம் சொல்லாதேய்யா. உமக்கு என்ன வேண்டுமோ கேட்டு வாங்கிக்க... ஆனால் கோட்டுக்கு மட்டும்போய் மானத்தை வாங்காதே...!' என கெஞ்சுவதுபோல் கேட்டதும், உட்கார்த்த நாற்காலியை விட்டு துள்ளியெழுந்த அந்த ராமலிங்கம் 'அப்படியென்றால் நான் சொல்லுறபடி செய்யிறியா?' என்று சூடு குறையாமலே கேட்க ராமுவின் தந்தை 'என்ன சொல்லையா' என்றதும் மறுபடியும் ஒரு துள்ளுத் துள்ளிய ராமலிங்கம் 'உன் மகனை என் மகளுக்குக் கல்யாணம் பண்ணிவை' என்று கட்டனையீடுவது போல் சொன்னாரோ இல்லையோ... ராமுவுக்கு ஏற்பட்ட திகைப்பினால் இருண்ட வந்த மயக்கத்தைத் தாளமுடியாதவகை அடுக்களைப்பக்பம் ஓடிச்

சென்று சூடாக ஒரு கப் காப்பியைத் தயார்செய்து அருந்தி ஒரு வாறு திகைப்பைத் தணித்தபின் மீண்டும் ஹாலுக்கு வந்தபோது 'அப்போ அடுத்த வாரமே கல்யாணத்தை வைத்து விடலாம் சம்பந்தி' என்று அவன் தந்தை ராமலிங்கத்தின் தோள்களில் கையை போட்டுக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் மீண்டுமவன் குழப்பம் பெரிதாகி ஆச்சரியம்... கோபம்... தாபம்... இன்பம்... துன்பம்... பாசம்... ஆகிய எல்லா உணர்ச்சிகளாலும் தாக்கப்பட்டவகை உடுத்த டவலுடனேயே வீட்டை விட்டு வெளியே ஓடியவன் மாடி வீட்டுக்குள் பல்கனிக் ஓடிச் சென்று பார்த்த பொழுது சிவு சிவு என்று சிவந்து விட்ட கன்னங்களைத் தடவிக் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த மைப்புட்டி மங்கையிடம் 'ஏன் மைப்புட்டியை வீசினாய்... உன் அப்பன் உனக்கும் எனக்கும் கல்யாணம் ஏன் பேசுறிருன்?' என்று கத்தவே... ஒரு டவல் துண்டுடனே அவன் தோற்றத்தைக் கண்டு ஒரு கணம் துணுக்குற்ற அவன் மெள்ள நாணித் தலை குனிந்து 'உங்கள் மீதுள்ள அன்புதான் எல்லாத்துக்கும் கார

அண்ணா கோய்ப்
சுகுகா கோடி
Prepared by Anna Industry, Inuvil.

ணம்...நீங்கள் இந்த வீதியால் போவதைத் தினமும் பார்த்திருப்பேன்...ஆனால் நீங்களோ என்னை நிமிர்ந்து பார்ப்பதேயில்லை...அதனால்தான் உங்கள் கவனத்தைத் திருப்ப மைப் புட்டியைக் கீழே போட்டேன்...அது தவறி உங்கள் தலையில் விழுந்து... உங்களுக்குக் கோபம் வந்து... என் கன்னத்தில்...' என்று மேலும் கூற முடியாது அவள் விம்மவே தன்மீதுள்ள மையலால்தான் அந்தத் தையலாள் மைப்புட்டியைப் போட்டாள் என்று உணர்ந்தும் ஒரு கணத்துக்குள்ளேயே அவள் மனதில் காதல் மலர்ந்து மணம் வீச அதன் வசப்பட்டவனாகி...விம்மிக்கொண்டிருந்த அந்த வண்ணக் கொடியை தன்னருகே இழுத்து அணைத்து...தன்னால் அடிக்கப்பட்ட அவள் கன்னத்தை மெள்ள வருடிக் கொடுப்பானாயினன்.

“செக்க சிவந்த பயம்”

அப்பிள் மரத்துக்குக் கீழே படுத்திருந்தார் நியூட்டன். தென்றல் வீச, இயற்கை அன்னை இதமளிக்க, உறங்கிவிட்டார். அந்த விஞ்ஞானி. அப்பிள் பழமொன்று அவர் முகத்தில் விழுந்தது. திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டவர், சிந்திக்கலானார்— அப்பிள் பழம் மேலிருந்து கீழாக ஏன் விழ வேண்டுமென்று சிந்தனையின் விளைவாக புவியின் ஈர்ப்புச் சக்தியைக் கண்டுபிடித்தார். அவனியோர் அதைக் கொண்டு பல ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி வருகின்றனர்.

அந்த அப்பிள் மரத்தின் கீழ்த் தமிழன் ஒருவன் படுத்திருப்பானானால் விளைவுகள் மாறியிருக்கும். இதோ நான் கண்டு பிடித்த விளைவுகள் —

- (1) அப்பிள்ப் பழத்தை உடனடியாகத் தின்று தண்ணீர் குடித்திருப்பான்.
- (2) அப்பிள் மரத்தைச் சுற்றி ஒரு வேலி போட்டிருப்பான்.
- (3) பழம் விழுந்தது தெரியாமல், மறு பக்கம் சரிந்து படுத்திருப்பான்.
- (4) உணர்ச்சி ஊற்றெடுக்க, ‘இலந்தைப் பயம்’ போன்ற ஒரு பாடலைப் பாடியிருப்பான்.

வாடிக்கையாளரின் திருப்தியே எம் பெரும் லாபம்!

என மதித்துச் சேவை செய்யும் ஸ்தாபனம்

சிங்காரம்ஸ் ஜவுளி மாளிகை

டைமா நுகை மாளிகை

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

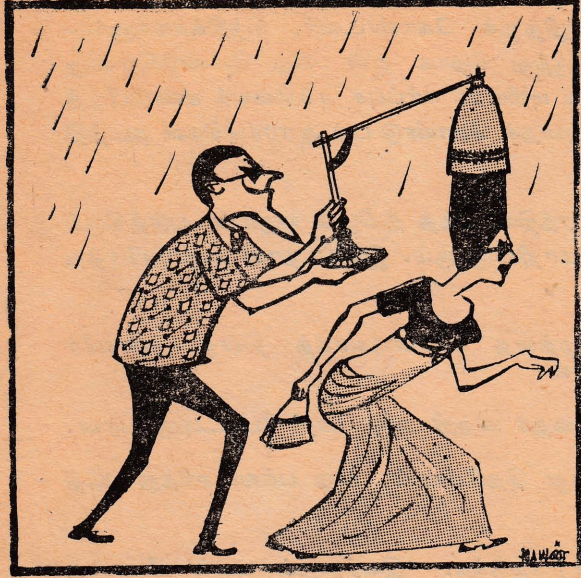

உங்கள் தேவைகளுக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்

PHONE: 20875

பி ன் சி ரி ப் பு

“என்னப்பா நம்ம முருகேசு, தன் கலியாணத்துக்கு, கலியாணமானவர்களுக்கு மட்டும் தான் அழைப்பு அனுப்பியிருக்கிறான்.”

கலியாணமானவர்களை அழைத்தால் அவர்களுக்கு இவன் கலியாண வெகுமதி வழங்கவேண்டியதில்லைதானே—அதுதான்.

ஒருவர்: எனக்கு ஆறும் பெண் பிள்ளைகள் சார்.

மற்றவர்: ஐயோ! பாவம். அப்ப நீங்க ஆறு பேருக்குச் சாப்பாடு போடணும்.

ஒருவர்: ஆறு பேருக்கு இல்லைசார், பன்னிரண்டு பேருக்கு என் மகள் ஆறு பேரும் கலியாணம் முடிச்சுட்டாங்க.

தோஷமும் கரகோஷமும்.

தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஒருவர் இலக்கியக் கூட்டத்துக்கு பேச அழைக்கப்பட்டார். அவர் பேச ஆரம்பிக்கும்போது வாக்காளப் பெருமக்களே என்று தொடங்கினார்.

ஒரு யூதரும் ஐரீஷ்காரரும் வெவ்வேறு படகுகளில் மீன்பிடிக்கச் சென்றார்கள். ஐரீஷ்காரர் தவறித் தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டார். இரண்டாம் முறை மூழ்கி மீண்டும் எழுந்தபோது, அவர் அருகில் அவசரமாக வந்த யூதர்.

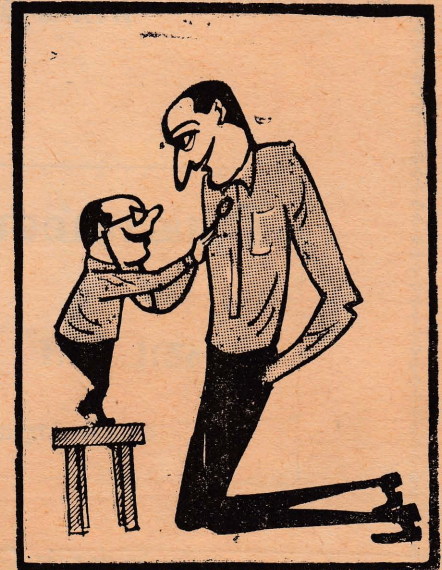
“நீங்கள் மூன்றாம் முறையும் முழுகி மேலே வராவிட்டால், உமது படகை நான் எடுத்துக் கொள்ளலாமா?”

“நான் கடன் பாக்கி வசூல் செய்யும் வேலையில் சேரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நல்ல யோசனை—இந்த உத்தியோகத்துக்குத் தேவை நல்ல பயிற்சிதான். எனக்கு நீர் ரூபா 100 தாரும். நீர் என்னில் பழகிக்கொள்ளலாம்.

எச்சரிக்கை!

டைட் ஸ்கேட் போட்டு நடந்தால் சப்பாத்து விரைவில் தேய்ந்துவிடும் என்று நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், டைட் ஸ்கேட்டுடன் குறுகிய அடியெடுத்துத்தான் நடக்க முடியுமாம்.

பீடி புகைப்போருக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

யானை பீடி ஸ்பெஷல்

குணம் மணம் நிறைந்தது

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே!

இலங்கையில் தரம் குறையாமல் தயாரிக்கப்படுவதும், தனக்கென ஒரு தனியிடத்தை வகுத்துக் கொண்டதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே!

எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பதும், எங்கும் சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடியதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே!

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளியுங்கள்!

தயாரிப்பாளரும் விநியோகத்தர்களும்:

யானை பீடி கம்பெனி,

130, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 31651.

பிரதம தபாற் சந்தோரில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது. பதிவு இலக்கம்:கியூ பி-934

‘சிறந்த ‘டேம் மார்க்’ எம்புரோய்
டரி நூலைப் பாவித்தபடியால்
நான் சித்திரத் தையல் போட்டி
யில் முதல் பரிசைப் பெற்றேன்.
‘டேம் மார்க்’ எம்புரோய் டரி
நூலுக்கு எனது நன்றி.’

எழில் மிது வர்ணங்களில்
“ டேம் மார்க் ”
எம்புரோய் டரி
தையல் நூல்களை
எங்கும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங்
கம்பெனி,
கொழும்பு-12,

101/4 சென் பெனடிக்ஸ் வீதி, கொழும்பு-13ல் உள்ள சி. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களால் 194 ஏ. பண்டாரநாயகா வீதியிலுள்ள சுதந்திரன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அட்டை, இல 27 பீர்சாய்பு வீதி, கொழும்பு-12ல் உள்ள எம்.ஜி.எம் பிரிண்டிங் இன்டஸ்றீஸில் அச்சிடப்பட்டது.